Hornoředický občasník

SPECIÁL 100

Vážení přátelé Hornoředického občasníku,

Před Velikonocemi jste byli informováni o připravovaném vzpomínkovém vydání s cílem provést naše čtenáře pětadvacetiletou historií nejen tohoto poskytovatele zpráv obecního dění, ale současně mnohými přeměnami samotných Horních Ředic.

I přes snahu zařadit co nejvíce příspěvků zobrazujících kulturní, společenský a sportovní život, činnost jednotlivých spolků i realizovaných stavebních projektů a úprav během uplynulého čtvrtstoletí se k vám dostává pouhý zlomek z bohaté nabídky již dříve zveřejněných článků a zpráv. Přesto věřím, že se při jejich čtení alespoň na chvíli vrátíme do blízké či vzdálené minulosti, zavzpomínáme v souvislosti s proběhlými akcemi na příjemně prožité chvíle se svými přáteli a známými a zároveň si z textu a fotografií připomeneme mnohé, kteří nás již bohužel opustili.

Občasník č.1, píše se únor 1996

Vážení spoluobčané,
přicházíme za Vámi s 1. vydáním „Hornoředického občasníku“. Občasník proto, protože bude vycházet „občas“ a budeme Vás v něm informovat o dění v obci a společně s Vámi se zamýšlet nad tím, co nás trápí nebo co nás potěšilo.

Vzhledem k tomu, že na veřejná jednání obecního zastupitelstva pravidelně dochází pouze několik občanů (což nás velmi mrzí) a že ne vždy každý se může zúčastnit těchto a jiných akcí, které se v obci konají, rozhodli jsme se vydávat tento „Občasník“, aby informovanost našich občanů o událostech v Horních Ředicích byla co největší….

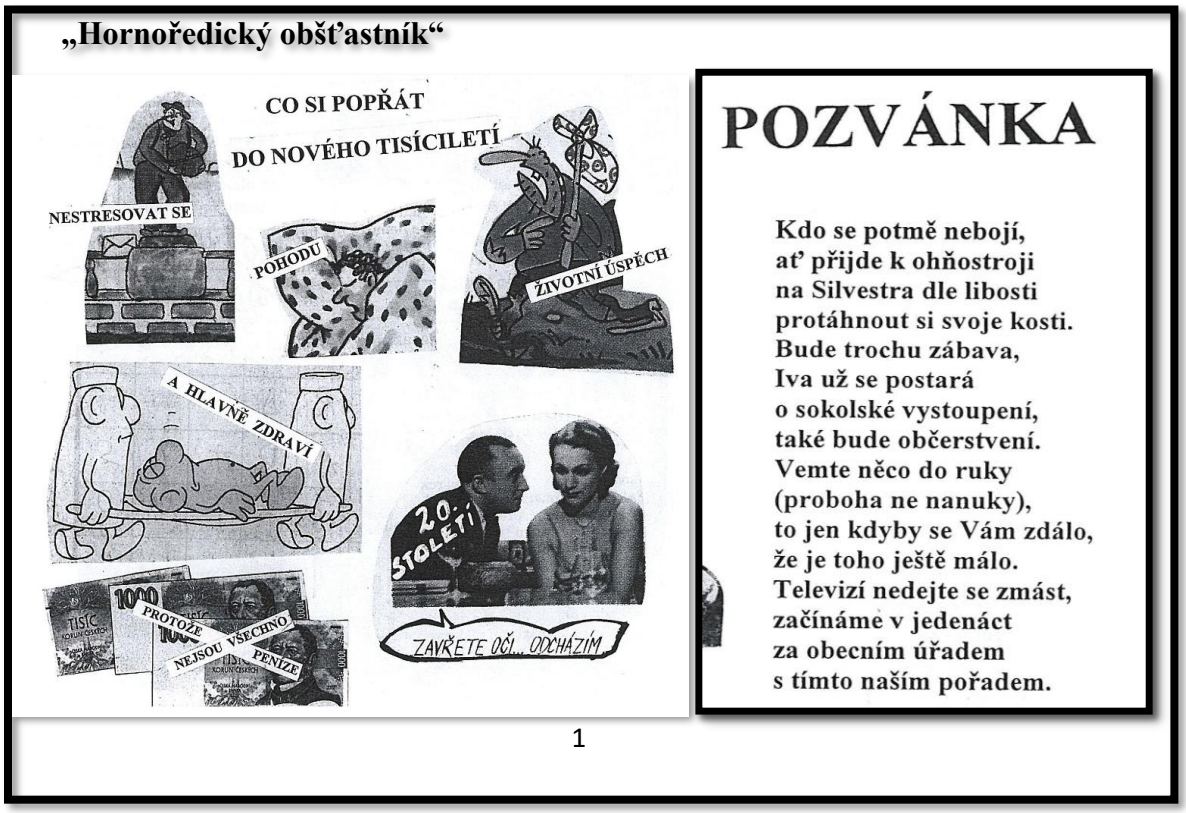

Občasník č. 3 – červen 1996 a článek, který rozhodně stojí za připomenutí

Z historie oddílu kopané

Dne 17. dubna 1996 oslavil oddíl kopané 40 let svého trvání. O jeho založení se zasloužili pánové Bukač, Balada, Machatý, Vopršál, Slabý, Kotfald, Hloupý, Štěrba, Pithart, Poledno, Kovařík a Udržal.
Nově založený oddíl kopané navázal na tradice předválečné hornoředické kopané. První přátelský zápas byl sehrán 1. dubna 1956 s výsledkem 2:2. Po roce se oddíl probojovat do dnešního okresního přeboru, ten v roce 1968 vyhrál, postoupil do první B třídy a po několika úspěšných letech jako jeden z mála vesnických oddílů i do 1. A třídy. O vzestup naší kopané se zasloužili trenéři: O. Bukač, J. Slabý, S. Kubík a J. Píša. Oddíl kopané navázal též družbu s mužstvem z Drážďan, se kterým sehrál v několika letech 6 utkání. V roce 1967 reprezentovali naši fotbalisté okres Pardubice v jugoslávském Darovaru, kde zvítězili 3:1.
V dnešní době hraje náš oddíl se střídavými úspěchy okresní soutěž.

Občasník č. 4, který vyšel v listopadu roku 1996 nám podal cenné…

Informace ze školy

Po roční rekonstrukci se druhého září rozezněly základní školou opět dětské hlasy. Do školních lavic usedlo 29 žáků, o jejíchž vzdělání a příjemný pobyt se starají 3 učitelky, uklízečka a pracovnice školní jídelny. Rekonstrukcí školy vznikl objekt, který se řadí k jednomu z nejmodernějších v našem okrese.
Ptáme se teď našich dětí: *„Jak se vám ve škole líbí a co byste si zde přály ještě zlepšit?“*

„Ve škole se mi líbí tak moc, že bych chtěla chodit domů co nejdéle. Škoda, že nemáme na zahradě žádnou průlezku a houpačku. Přála bych si, aby tady byly panenky Barbie a počítače.“ (Lucinka Pithartová)

„Máme po celé škole čisto, v každé třídě umyvadlo a hlavně velký prostor, takže se nemusíme mačkat. Nemůžeme si vyzdobit třídu obrázky, protože paní učitelky nesmí tlouci do zdí.“ (Míša Slabá)

„Těšíme se, že budou ve škole brzy počítače.“ (Pavel Večeřa)

„Chybí nám v družině koberce, aby Lucku Pithartovou netlačila zem. A taky bych chtěl domů chodit až v 17 hodin.“ (Milánek Spěvák)

„Potřebujeme žaluzie, abychom lépe viděly při psaní, když svítí slunce.“ (Markétka Kopová)

Občasník č. 9 z března 1998 připomíná vznik našeho ředického znaku a praporu.

Hornořediční se vbrzku pochlubí znakem a praporem

Nyní již zbývá pouze předlohy obou symbolů svěřit šikovným tvůrcům

Horní Ředice - Správná obec by neměla postrádat obecní úřad, starostu, hasiče, kostel, hospodu, školu, hřbitov...

Mám však dojem, že do tohoto výčtu je třeba zahrnout i nějaký obecní symbol, třeba znak a prapor. Téhož mínění byli i zastupitelé Horních Ředic, kteří již loni na toto téma ukončili jakýsi průzkum. Občanstvo bylo pro a v hojné míře se zúčastnilo vyhlášené akce. Když jsem se na tamním obecním úřadě probíral těmito návrhy, zjistil jsem, že nepostrádají na zajímavosti. Je charakteristické, že u většiny z nich nechyběl symbol vody - místního potoka Ředičky i zdejších rybníků. Tu a tam se objevila ryba, býčí hlava, samozřejmě zelinářské a polní produkty, kostelík a zvonice. Bylo ovšem nutno vzít v potaz názory heraldiků, kteří některé náměty z těch či oněch důvodů vyloučili.

Z osmi zbylých vzorů obecní zastupitelé vylučovacím způsobem a hlasováním došli k vítěznému. Znak tvoří šikmo dělený štít s horním polem zeleným a dolním zlatým. V horním poli jsou tři zlaté obilní klasy, v dolním modré vlnité břevno, znázorňující vodu. Prapor je obdélníkového tvaru rozdělený čtyřmi vodorovnými pruhy, uvnitř zvlněnými. Horní, nejširší, zahrnuje v zeleném poli tři žluté klasy v žerďové části, následují užší pruhy - vlnitý žlutý, vlnitý modrý a zvlněný

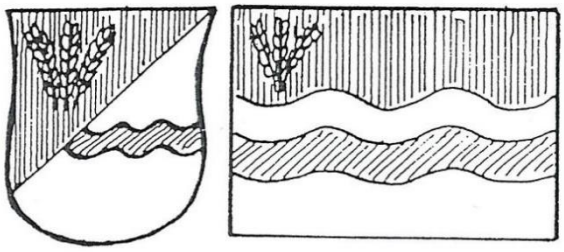

žlutý, každý z nich se dvěma vrcholy a třemi prohlubněmi.

Hornořediční museli samozřejmě se svými požadavky k příslušnému parlamentnímu výboru a k podvýboru pro heraldiku Poslanecké sněmovny ČR, nežli došlo ku konečnému schválení. Nedávno starosta obce ing. Jiří Kosel se svým zástupcem Františkem Machatým převzali z rukou předsedy poslanecké sněmovny Miloše Zemana pověřovací listiny s rozhodnutím o udělení znaku a praporu v žádané podobě. Není bez zajímavosti, že mezi četnými žadateli o tyto symboly byly obce Valy a Sopřeč, také z pardubického okresu.

Nyní zbývá pouze předlohy obou symbolů svěřit šikovným tvůrcům, aby se s nimi obec mohla při nejbližší vhodné příležitosti pochlubit občanské veřejnosti.

MILOSLAV KMENT

Občasník č. 14 ze srpna 1999 …a

Dívčí fotbal v Ředicích

V roce 1992 se pod vedením Jaroslava Falty sešlo ve Zdelově 8 děvčat s úmyslem založit dívčí fotbalový oddíl. V roce 1993 byl oficiálně založen sportovní klub DFO Zdelov a začal s přátelskými zápasy. Postupně se přidávala další děvčata. Od léta téhož roku začaly hrát mistrovskou soutěž II. Ligy žen ČMFS.

S většími i menšími úspěchy hrály po dobu 7 let, kdy nejúspěšnější sezónou byl ročník 1996-1997, kdy se umístily na pátém místě tabulky. Náborem mladých hráček ze Ředic a okolí v roce 1997 se podařilo založit žákovskou kategorii, která se stala velkou nadějí pro další činnost oddílu žen.

Pro nezpůsobilost hřiště ve Zdelově musel oddíl hrát mistrovské zápasy druhé ligy na pronajatých hřištích v Čermné nad Orlicí, Kostelci n. Orlicí a Častolovicích. Tím docházelo k ekonomickým ztrátám v rozpočtu oddílu. Ten bylo již vzhledem k náročnosti dopravy hráček na zápasy, ale i tréninky, stále náročnější finančně zajišťovat.

Vedení oddílu hledalo nejschůdnější cestu k řešení existenčních problémů. Po zvážení všech možností, se rozhodlo požádat OÚ v Horních Ředicích o působení klubu na jeho hřišti pod novým názvem DFO Ředice. Vzhledem k pochopení a vstřícnosti vedení obce, bylo možné náš záměr uskutečnit. Vzhledem k tomu, že na hřišti v Horních Ředicích působí oddíl mužské kopané FK Horní Ředice, který má tři družstva v různých věkových kategoriích a naše DFO kategorie dvě, bude hřiště maximálně vytíženo. Po dohodě výboru FK a DFO věříme v optimální vstřícnost obou oddílů.

Olga Petráková, za sport. klub DFO

Občasník č. 17 z února roku 2000 a příspěvek od místních „sokolů“

TJ Sokol Horní Ředice

Pytlíkáček I.

Po dětském táboře Sokoláček I. se zrodil nápad uspořádat zimní rekreaci přístupnou všem dětem. A tak vznikl Pytlíkáček.
První běh pro děti od 10-18 let proběhl 17.12. – 19.12.1999 v Neratově v Orlických horách. Zúčastnilo se ho celkem 32 dětí.
V Pastvinách v Orlických horách se 4.2.-6.2.2000 uskutečnil běh druhý. Ten byl určen pro děti mladší 10 let. Přihlásilo se celkem 19 dětí a 6 starších. Těm chci poděkovat za instruktorskou činnost a výpomoc. (Martina Kamenická, Radka Šedivá, Pavel Sláma, Martin Brandýský, Alena Sauerová, Jiří Kvapil). Poděkování patří především všem vedoucím za bezplatnou práci a přípravu bohatého programu pro děti (Pavel Veselý, Renata Starková, Zuzana Šmahelová, Luboš Kvapil, Gabriela Kunartová).
Děti prožily různé soutěže a závody na pytlích, malování a modelování ze sněhu, karneval na pytlích, diskotéku….
Kromě zážitků, vzpomínek, diplomů si děti odvezly z Pytlíkáčku i věcné sponzorské ceny,

kterými přispěla rodina Vopršálova, Gaury, Červinkova, Šedivých, pí Kvapilová, sl. Kunartová). Děkujeme ještě jednou za děti. Zvláštní poděkování náleží sl. Šedivé za ručně vyrobené perníkové medaile.

S blížícím se létem, je jich v přípravách dětský tábor Sokoláček 2., o kterém vás budeme včas informovat.

Za TJ Sokol Iva Pejchlová

V Občasníku č. 18 (duben 2000) děti z naší ZŠ daly průchod své básnické tvorbě

Děti z Horních Ředic reprezentují

Sněženka
Veronika Krpatová
Barbora Slabá

Jaro už k nám přichází,
Sněženka se nachází.
Už jich máme plný záhonek,
Celý krásně bílých sněženek.

Cítíš tu pěknou vůni jara?
Tak voní venku jenom zjara.

Příchod jara
Jana Vondroušová

Zimo, zimo už jdi pryč,
Petrklíč má jara klíč.
Odemkne ho každou chvíli,
Zničí všechny tvoje síly.

Mamince
Veronika Krpatová
Jana Vondroušová

Moje milá matičko,
Pozastav se maličko.
Uviji Ti věnce z kvítí,
Koukni, slunce hezky svítí

Blecha
Jana Hanousková
Markéta Bečková

Blecha skáče v kožichu,
Když je pejsek potichu.
Ale když pes zaštěká,
To se celá vyleká.

Co dělají malí herci?
Pěkným zážitkem byla pro děti z kroužku „Zahrajeme si divadlo“ návštěva MŠ v Dolních Ředicích, zde naši malí herci zahráli svým mladším kamarádům pohádku z vlastní tvorby „Byl jednou jeden král.“
16.3. jsme jeli do Pardubic získat zkušenosti v soutěži recitátorů. Soutěžili jsme v kategorii recitačních kolektivů s pásmem „Bačkůrky z mechu“. V současné době děti připravují novou pohádku o mluvící kytce.

A je tu opět perníkový slavík
Tradicí naší ZŠ je perníkový slavík. Ve školním kole této pěvecké soutěže zvítězil v mladší kategorii Martin Kašpar, ve starší kategorii pak Jana Vondroušová. Tento rok se soutěž rozšířila o novou disciplínu, a to hudební kuriozity. Tu vyhrály sestry Vondroušovy za hru na hřeben.

M. Kaplanová a I. Peichlová

Občasník č. 21 z prosince 2000 a článek od ředických zahrádkářů

Vážení přátelé,
S blížícím se koncem roku každý hodnotíme vykonanou práci v průběhu uplynulého období. Letošní rok byl a dosud je pro práci zahrádkářů výjimečný. Letní teploty přály pěstování zeleniny, květin, ale i ovoce. V současné době je stále ještě vhodné počasí pro hrabání listí, rytí a další potřebné práce k přípravě na zimní období.
Členové ČZS se v měsíci září zúčastnili okresní výstavy v Lázních Bohdaneč. Naše expozice ovoce, zeleniny a květin získala od Územní rady ČZS okresu Pardubice zlatou medaili.
Vzhledem k bohaté úrodě jablek byl v letošním roce mimořádný zájem o moštování v místní moštárně. Pracovníci určeni k provozu moštárny pracovali ke spokojenosti všech zájemců o mošt, několikrát i 12 hodin denně. Celkem bylo vyrobeno cca 5 000 litrů velice kvalitního moštu. Zpracovali jsme přibližně 10 000 kg jablek.
Výbor ZO ČZS přeje všem občanům krásné Vánoce a v novém roce 2001 pevné zdraví, hodně spokojenosti a přátelské pohody.

Za výbor ZO ČZS František Machatý

Občasník č. 28 vydaný v měsíci říjnu 2002

Horní Ředice krajskou vesnicí roku

Horní Ředice - Tato obec na Pardubicku se právě stala vítězem krajského kola soutěže Vesnice roku 2002.

"Přihlásilo se celkem 33 obcí. V květnu a červnu se uskutečnila okresní kola v Pardubicích a Svitavách. V Chrudimi a Ústí nad Orlicí nebyla okresní kola vyhlášena. Do krajského klání pak postoupila dvacítka vybraných vsí," uvedl starosta obce Sebranice František Kalvoda, předseda hodnotící komise.

Její členové pak rozhodli o celkovém prvním místě Horních Ředic. *"Z úspěchu mám pochopitelně radost, která je o to větší, že jsme zvítězili ve velice silné konkurenci, kdy rozhodoval jediný bod,"* uvedl včera pro náš deník starosta Horních Ředic Jiří Kosel. V minulosti již obec získala Zelenou stuhu za péči o životní prostředí. Titulem Vesnice roku 2002 prokázala, že se jí daří i v dalších oblastech, zejména ve sportovních aktivitách. Například mládež dostala k dispozici sportovní areál s tenisovým kurtem, minigolfem a houpačkami. U základní školy bylo loni vybudováno víceúčelové hřiště, které je využíváno i sportovci ze širokého okolí. A na co bude použita půlmiliónová dotace určená vítězi krajské soutěže? *"Máme v plánu vybudovat další fotbalové hřiště na trénink a také dát zdejší základní škole novou fasádu. I když prošla generální opravou před sedmi lety, stále je zde co zlepšovat,"* dodal starosta.

Zelenou stuhu za péči o životní prostředí získala Lukavice (okres Ústí n. O.), Modrou stuhu za společenský život Horní Újezd (Svitavy), Bílou stuhu za práci s mládeží Dobříkov (Ústí n. O.) a Diplom za vzornou knihovnu Lubná (Svitavy). *(mik, kor)*

Do Občasníku č. 29 (prosinec 2002) přispělo svým článkem Myslivecké sdružení Horní Ředice

Myslivecké sdružení Horní Ředice

Patří v naší obci k nejstarším místním společenským organizacím. Bylo založeno pod názvem „Myslivecká společnost“ hned po 1. světové válce, kdy přišly do prodej první bezpečné lovecké zbraně. Činnost společnosti úspěšně pokračuje až do současné doby. Již několik generací myslivců se za tuto dobu vystřídalo. Stále však přicházejí noví adepti, kteří mají lásku k přírodě a jsou zárukou, že tato užitečná organizace bude i nadále prosperovat.
Myslivecké sdružení v současné době má 18 členů, různého věku a povolání. Řídí je 7členný výbor. Mají svého předsedu, jednatele, mysliveckého a finančního hospodáře. Pravidelně schůzují ve své lovecké chatě u lesa Žernova. Činnost je řízená v rámci dodržování zákona č. 449 o myslivosti, který stanovuje pro všechny myslivce práva a povinnosti. Každý člen musí být organizován v celostátní ČMJ a řádně platit příspěvky. Dále musí vlastnit lovecký lístek a zbrojní průkaz. Po zajištění těchto dokladů může provozovat myslivost.
Myslivecké sdružení má pronajatou honitbu od honebního společenstva Horní Ředice v rámci katastru obce o výměře 819 ha, včetně rybníka Ředický. Hlavní lovnou zvěří je srnčí, zajíci a bažanti. Jarní kmenové stavy jsou určeny Okresním úřadem, referátem životního prostředí

Pardubice a musí být dodržovány. Regulovány jsou lovem. Letošní rok nebyl pro myslivce dobrý, pokud se týká drobné zvěře. Jarní přírůstky zvěře zaječí a bažantí pro nepříznivé počasí byly nízké, a proto byl podzimní lov značně omezen. Rovněž kachen na rybníku bylo málo. Zajímavé je, že několik desítek kachny divoké březňačky se přestěhovalo na potok Ředičku. Byly středem pozornosti našich občanů, jak neustále shání pro své nenasytné žaludky. Počet divokých prasat se v okolních lesích značně zvýšil. Část jich přecházela do naší honitby. Několik selat a loňčáků bylo uloveno. Plán lovu srnčí zvěře byl splněn.
Doba, kdy myslivci byli většinou jen lovci již dávno patří minulosti. Nyní jsou spíše v roli ochránců, pěstitelů a chovatelů. Svou činnost zaměřují na udržení stávajících plánovaných stavů lovné zvěře. Zvláštně v zimním období pravidelně přikrmují zvěř, aby nedošlo k většímu úhynu. Budují zásypy, zakládají remízky, vysazují keřovinu a topinambury. Celkově vytvářejí lepší podmínky pro zvěř. Tím, že do zásypů přinášejí obilí zajišťují krmivo i pro další užitečné ptactvo. Lidé dále zajišťují ochranu lišek proti vzteklině tím, že každoročně pokládají na 140 místech v honitbě vakcínu, která chrání lišky proti rozšíření této choroby. Vzteklina je nebezpečná i pro lidi a při opožděném ošetření, poranění je životu nebezpečná.
Celkově myslivecká sezóna proběhla v poklidu, bez větších problémů a v dobré pohodě. Tradiční „myslivecký ples“ je veřejností kladně hodnocen. Bude se opět pořádat v sobotu 25. ledna 2003 v hostinci U Červinků. Myslivci vás již nyní zvou k účasti. Další akce pořádají pro místní děti ve spolupráci se školou a obecním úřadem. Máme za to, že myslivecké sdružení plní své poslání po stránce zájmového vyžití svých členů i úkoly společenské.

Vítězslav Bukač

Občasník č. 35 z června 2004 vám připomeneme akci „My rádi cvičíme“

Rok se sešel s rokem a členové TJ Sokol Horní Ředice v neděli 30. května opět předvedli svoje sportovní umění na tradiční tělovýchovné akademii „**My rádi cvičíme**“. V krásném prostředí víceúčelového hřiště, obklopeném zelení a zalitém jarním sluncem, zářily úsměvy ve tvářích nadšených cvičících i spokojených diváků. Mezi nimi nechyběli ani zástupci regionálního centra ASPV Pardubice a tělovýchovného sdružení Pardubicka. Svoji návštěvou poctila sportovní setkání i senátorka ing. Václava Domšová.
Na hřišti se vystřídalo téměř **100 cvičenců celkem v 11 skladbách**. Vystoupili rodiče s dětmi, jako vždy roztomilí, předškoláci se svou hrou o zvířátkách, mladší žákyně s tancem v rytmu country a se cvičením se švihadly. Ze starších žáků se představila chlapecká taneční skupina D’MONTES RECRUTOS, výteční nástupci původní skupiny D’MONTES. Starší děvčata se předvedla coby svižné tanečnice na melodie 60. let minulého století. Ženy předvedly svá pružná těla při aerobiku a při „zdravotním cvičení“, které zastoupily cvičenky od 17 do 70 let.

A to nejen z Horních Ředic, ale i z Dolních Ředic, Holic a Rovně. Nechybělo ani cvičení karatistů. Finálovým číslem byla jako vždy gymnastika. Se svými až akrobatickými kousky se předvedlo smíšené družstvo žáků a žákyň a družstvo dorostenců a mužů. Ti nejprve diváky napínali komediálními prvky a poté předvedli kousky „skutečné“.
Za své výkony byli vystupující odměněni nejen bouřlivým potleskem diváků, ale i výtečnými nanuky, které TJ dostala jako sponzorský dar od **Mrazíren Dašice**.

Výtěžek dobrovolného vstupného, který činil **6.540,- Kč putuje na konto Nadace pro transplantace kostní dřeně.**
Organizátoři děkují všem hostům za účast na akademii a těší se na další setkání, kde se rádi pochlubí se svými sportovními úspěchy.

Josef Hrdý, Eva Kotfaldová – za VV TJ Sokol

Občasník č. 36 – říjen 2004

Letní tábor Olešínky 2004

V termínu od 1. do 11. července 2004 proběhl letní tábor Olešínky 2004. Pro 46 statečných námořníků se stala na jedenáct dní domovem stanová základna na Vysočině poblíž města Bystřice nad Pernštejnem. I přes poměrně malou partu vedoucích a personálu, nepřízeň počasí a několik úrazů a nemocí, se nám podařilo zajistit celkem zajímavý program pro všechny účastníky.

Na příští léto připravujeme tábor s tématikou Asterixe a Obelixe, termín je předběžně na druhou polovinu července. S partou vedoucích, která bude pro příště doufám početnější, připravíme bohatý program, plný nových soutěží, her a výletů do malebného okolí.

Za celou partu se na Vás těší Pavel Netušil

Oslavy 125 let založení sboru – 19. června 2004

Setkání všech pozvaných sborů a hostů proběhl mezi desátou a jedenáctou v hasičské zbrojnici, kde se starosta sboru pan Josef Theimer společně s členy výboru při přivítání předali jednotlivým sborům a hostům pamětní listy a sošky.
V 11.00 hod následoval odjezd všech účastníků na seřadiště průvodu k obecnímu úřadu a odtud se průvod odebral na hřiště u rybníka, na hlavní místo konání oslav.
Slavnostní uvítání přednesl starosta sboru pan Josef Theimer, který z rukou starosty obce pana Jiřího Kosela a místostarosty Václava Bažanta převzal pro sbor keramickou plastiku „Svatého Floriana“ z dílny Františka Jurečky.
V 13.00 hod se rozběhl sled jednotlivých ukázek historické i současné nejmodernější techniky. Odpolední program započal domácí sbor ukázkou staré koňské stříkačky z roku 1913, následně HZS Pardubice předvedl ukázku vyproštění zaklíněné osoby z havarovaného vozidla, sbory Dolní Rovně, Horní Rovně a Horních Ředic vytvořili osmnáctiproudou vodní clonu, družstva mladých žáků z Horní Rovně a Rokytna předvedla paralelní požární útok dětí, HZS z Pardubic umožnil prohlídku vozidla Renault Midlum vybaveného prostředky chemicko-technické služby, ochrannými obleky, dýchací technikou, dekontaminační sprchou a sorbety. Následovala ukázka koňské stříkačku Sboru dobrovolných hasičů z Býště, HZS z Chrudimi předvedl nový žebříček Camiva s výškovou dostupností 30m, SDH z Topola se pochlubil funkční starou stříkačkou Škodou typ 125, sbory Dolní a Horní Rovně společně provedly ukázku požárního útoku. K vidění byla i vozidla Sboru dobrovolných hasičů z Horního Jelení, z Horních Ředic a řada historických exponátů vystavených v areálu hřiště. Celoodpolední program byl zakončen večerní taneční zábavou.
Z okolních sborů se oslav zúčastnily: SDH Litětiny, Horní Roveň, Dolní Roveň, Komárov, Dašice, Holice, Topol, Sezemice, Býšť, Rokytno, Horní Jelení, dále pak HZS Pardubice a Chrudim.

Josef Theimer, starosta SDH

V Občasníku 37 (prosinec 2004) byla napsána první zmínka o dnes již zavedené tradici…

Turnaj ve střelbě ze vzduchovky

Dne 13. listopadu se uskutečnil první turnaj ve střelbě ze vzduchovky. Nevlídné listopadové počasí neodradilo 18 střelců, nejen mužů, ale i dívek a žen od záměru utkat se v disciplíně, která zatím mnoho rozšířená není. Jako zázemí posloužilo hřiště u rybníka, kde vytopená kabina s malým občerstvením přišla prokřehlým závodníkům vhod. Losování po 13. hodině určilo pořadí střelců a mohl začít vlastní závod, který přinesl zajímavé rozstřely probíhající vždy po dvojicích. Ze základní části postupovali 4 borci s nejlepším nástřelem. Ve finále se střetly tyto páry: Lupínek vs. Bažant ml. a Šinkora a Bažant st. Celkovým vítězem a mistrem Ředic se stal pan Bažant st., na druhém místě stanul p. Šinkora z Holic, třetí se umístil p. Bažant ml. z Kostelce nad Černými Lesy a 4. byl p. Lupínek. Vyzvednout je nutno též účast „něžného pohlaví“, které se rozhodně neztratilo a pro nejlepší z nich sl. Kolínovou z Býště

byla připravena sladká odměna v podobě dortu. Ve finále útěchy zvítězila a pytel pšenice si odnesla pí. Jozífová. I když počasí vůbec nepřálo a poslední rány padaly až za šera, nikdo předčasně neodcházel a všichni souhlasně hodnotili zdařilou akci. Poděkování patří všem sponzorům, kteří akci podpořili jak věcně, tak i finančně, takže bylo možno všem účastníkům předat ceny.

ant.

Občasník č. 40 byl vydán v září 2005 a zavzpomínal na následující akce...

Dovolená na kolách

Stejně jako každý rok, tak i letos jsme my ženy z Horních Ředice vyrazily na cyklistickou dovolenou. Bylo to již pošesté, co jsme spolu strávily jeden týden v měsíci srpnu. Během těchto několika dní se vždy snažíme poznávat různé kouty naší vlasti.
Tento rok padl los na okolí Písku v Jižních Čechách. Ubytovaly jsme se v penzionu Muzika v Předoticích. Odtud bylo možné vyjíždět každý den na výlety dlouhé několik desítek kilometrů. Možná byste žasli, kolik malebných a historicky významných míst jsme navštívily. Mezi ta nezapomenutelná patří Orlík, Zvíkov, Blatná či město Písek. A co vy ostatní? Nelitujete, že jste se k nám nepřidali? My jsme si totiž naši dovolenou velice užily a těšíme se už napříště.

Zdeňka Tobiášová

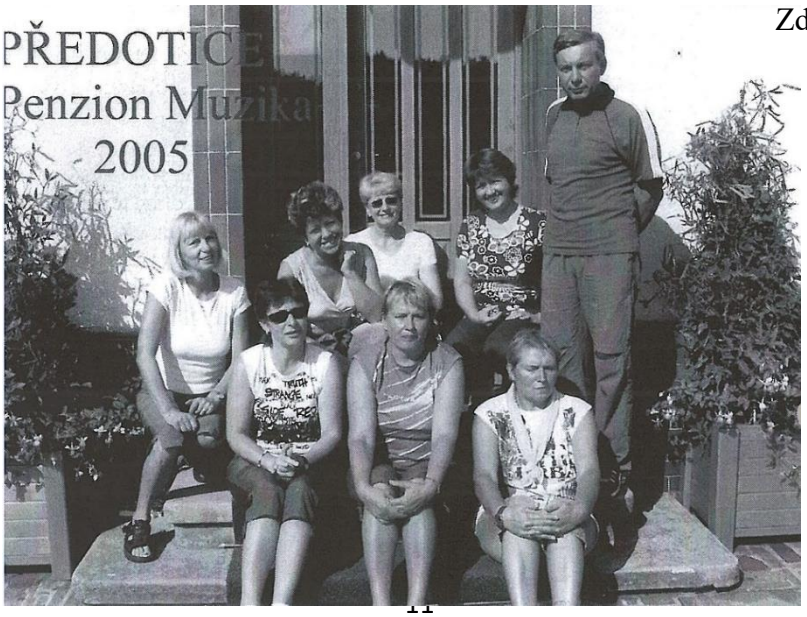

Něco z dochovaných pověstí

Větrný mlýn u Ředic

Větrné mlýny dodávaly severním rovinatým končinám tehdejšího chrudimského kraje zvláštní malebnost a ráz. Postupně ovšem podléhaly zubu času, který je smetl z povrchu zemského a učinil tak konec jejich vládě nad okolní krajinou.

O odstraněném větrném mlýnu u Ředic se vypráví tato pověst. Jednou prý jakási babka spěchala s věrtelem obilí na zádech, aby si je dala semlít. Za provaz táhla kozu. Protože bylo klidné počasí a nefoukal vítr, tak kolo mlýna nehybně stálo. Aniž o tom babka přemýšlela, přivázala jednoduše kozu k lopatě kola. Jenže zatímco vyjednávala ve mlýnici cenu za semletí obilí, strhl se vítr, který pohnul kolem a milá koza se najednou vznášela do výše. Protože ji ale tento zážitek nebyl zrovna po chuti, tak pronikavě mečela: „Melem – nemelem! Melem - nemelem!“ Tyto žalostné zvuky vyvábily ven babku i s mlynářem, který rychle zastavil mlýn a kozu vyprostil z jejího nemilého postavení.

Občasník č. 42 – březen 2006

Lyžařské zájezdy

Ke zdravému životnímu stylu patří i rekreační sport a v zimě především lyžování. I letos jsme pro naši veřejnost připravili 4 lyžařské zájezdy, kterých se zúčastnilo více než 160 příznivců sjezdového i běžeckého lyžování. Zvláště pro běžkaře nabízí Orlické hory atraktivní trasy (např. po Jiráskově cestě z Říček na Masarykovu chatu apod.) Dopravu do Říček i Deštného zajistil autobusem DFO Ředice pan Petrák, kterému za vstřícné jednání a bezproblémové cestování pořadatelé děkují a těší se na další spolupráci.

Ing. Jiří Kosel

Občasník č. 44 – září 2006

A jak se nám vedlo v Praze

Naše počítadla odjela v sobotu 1.7.2006 do Prahy 6 – Řepy vlakem. Kde byla ubytována v ZŠ Socháňova. Hned v neděli 2.7.2006 od 10 hodin proběhlo zahájení sletového průvodu Prahou. Všech našich 16 dětí se zúčastnilo tohoto průvodu, který začínal na Václavském náměstí přes Národní třídu kolem Národního divadla s ukončením na Staroměstském náměstí.
V pondělí 3.7. až do úterý 4.7. probíhaly zkoušky a projížďky, které zakončila večerní generálka. Skladba Počítadla měla svůj hlavní program ve středu 5.7.2006 v 21 hodin večer. Volný čas děti trávily, vzhledem k slunnému počasí, na několika koupalištích. To byla nejlepší odměna po náročných zkouškách. Také jsme se nezapomněli podívat na Pražský hrad a do chrámu Svatého Víta. K dispozici jsme měli hřiště, kde jsme si zahráli i několik společných her.
Maminky a děti se skladbou „Korálky“ odjížděly speciálním autobusem, který byl pro ně připraven. Ten je dovezl 4.7. v úterý přímo na jejich první zkoušku na Strahov. Ubytování jim poskytla ZŠ Emy Destinové v Dejvicích.
Ve středu 5.7. probíhala projížděčka a odpoledne generálka. Další den následovalo hlavní vystoupení, na které se přišel podívat i náš prezident Václav Klaus. Skladba Korálky patřila mezi nejvíce zastoupené, co se týká počtu cvičenců a také velmi zapůsobila na diváky, kterých byl plný stadion. Maminky a děti ze Ředic byly v prvních řadách, a tak se objevily i v hlavních televizních novinách.

Pro radost z pohybu za TJ Sokol Zuzana Kvapilová

Občasník č. 47 – březen 2007 a jedna krásná ojedinělá akce, která určitě stojí za zmínku

Hornoředická výstava psů

První hornoředická výstava psů se uskutečnila 10. června 2007 na fotbalovém hřišti. Původním záměrem pořadatelů byla výstava psů bez PP, ale pak jsme se rozhodli, že bude přístupná všem. Účast byla velká, sešlo se 44 pejsků všech velikostí, šířek, ať krátkosrstí nebo dlouhosrstí.

Soutěžilo se v několika kategoriích např: ***fena a pes nad a do 40 cm, nejhezčí štěně, veterán, šampión Ředic, nejšikovnější pes, atd.*** Ředičtí psi se nenechali zahanbit a přišli se svými majiteli v hojném počtu, ale i přesto nám **„titul šampión Horních Ředic 2007“** nezůstal doma. Získal ho voříšek BEN a jeho majitelka Gabriela Vaisová si ho odvezla do Býště.

Doma zůstal **„titul Sympaťák 2007“**, kdy se diváci rozhodli pro německého ovčáka ASTU – majitelky Radky Šedivé. Sympaťačku Astu předváděl tatínek Radky Šedivé, a tu diváci viděli **„největší podobnost pána a jeho psa“**, takže znova cena pro ASTU a Jaromíra Šedivého.

Další soutěží byla soutěž o **„Nejhezčího veterána“**, zde cena zůstala také doma – porotě se nejvíce líbil polovlčák DEREN s Ivou Černíkovou. **„ Nejkrásnějším štěnětem“** se stal NIK – knírač malý, jehož majitelkou je paní Lecová roz. Štěpánková z Horních Ředic. Cenu ze soutěže **„Dítě a pes“** získala sheltie DOLLY s majitelkou Ilonou Vanickou z Holic.

„Nejšikovnějším psem“ se stal labrador BEN s majitelkou Nikolou Koubkovou z Černé za Bory, a to hned dvakrát – jednou od rozhodčích a podruhé od diváků.

Bylo rozdáno mnoho diplomů a pěkných cen, proto bychom ještě jednou chtěly poděkovat všem sponzorům, kteří přispěli na tuto novou akci a to Jaromíru Machatému, Milanu Lecovi, Jaromíru Vopršálovi, Danielovi Pažoutovi, Jaromíru Štěpánkovi, Zdeňkovi Štrosovi, Miroslavu Půlpánovi, MVDr. Jiřímu Štrosovi, Františku Novákovi a všem ostatním. Dále bychom rády poděkovaly pí Jaromíře Voženílkové a pí Heleně Machaté za výborné pouťové koláčky. Zároveň děkujeme všem ostatním, kteří pomohli s organizací celé akce. Velký dík patří rozhodčím – posuzovatelům, kteří přijali naše pozvání, hlavnímu rozhodčímu pro exteriér p. Ladislavu Mlatečkovi, mezinárodnímu rozhodčímu pro exteriér p. Jiřímu Frintovi a dále p. Františku Kaplanovi a p. Jiřímu Přibylovi. Děkujeme i děvčatům ze Sezemic, které nám na závěr předvedly AGILITY, při nichž dosahují výborných výsledků.

K zábavě a dobré náladě dětí i dospělých přispěla střelnice a trampolína a dostatek jídla a pití, které si mohl každý zakoupit. Byl to hezký pouťový den, který se líbil nejen občanům Ředic, ale i přespolním.

M. Horáková a Ivana Černíková

Občasník č. 48 ze září 2007 a reakce jedné ředické fenky…

Dovolte, abych se Vám přestavila,

jmenuji se Asta a jsem čistokrevná Ředičačka, takže žádná přespolní naplavenina. Moje máma Aida a táta Brit už jsou v tom psím nebi, jak se říká, a snad jim je tam dobře. Já už taky nejsem žádná mladice a za těch 13 let co jsem na tomto světě se toho hodně změnilo. Tam kde jsem s mým pánem chodili cvičit stojí dneska nové sídliště. Stará Rosňa je už taky pryč, tam mně můj pán hodně utíkal, ale já věděla, kde ho najdu a vždycky jsem si pro něj došla.
On si ten můj pán se mnou někdy užil, to když se v nás probudí ty pudy na zachování rodu, to se potom u nás roztrhne pytel s nápadníky. Můj pán se na ně hodně zlobil, že nám dělají díry do plotu, ničí záhony a podobné věci. Já ale vím, oni za to nemohou. Pes dělá jen to, co ho naučí člověk, ať to je dobré nebo špatné.
A proto Vás chci poprosit. **Vy ostatní páníčkové a paničky dohlédněte na nás a nenechte nás volně pobíhat po vesnici**, vždyť si můžeme ublížit, a nebo dokonce i ublížit někomu jinému a to by nás asi všechny mrzelo.
Jednou takhle v neděli mě posadili do auta a vydali se na cestu na hřiště. Tam už bylo hodně mých psích kamarádů, ale byli tam i tací, které jsem vůbec neznala. Chodili jsme dokola a pořád si nás někdo prohlížel, nevěděla jsem, co se to děje, na výstavě jsem byla poprvé. Pak nám uvázali nějakou mašli na vodítko, můj pán dostal nějaký lejstro a tašku s nějakýma dobrotama pro mě.
Odpoledne to bylo určitě pěkné, ale to hrozné vedro nás všechny tak zničilo, že jsem byla ráda, že jedu domů.
Chci Vám všem poděkovat, kdo jste mi dali hlas a zvolili jste mě psem sympaťákem. A z té druhé ceny o největší podobu pána a psa jsme měli radost s mým pánem oba dva.
Ještě jednou děkujeme, ale příští rok musíte vyhlásit i podobnou soutěž pro kočky, protože ty naše mně ty dobré ceny sežraly, tak ať si za rok vyhrají svoje a ty jim zase sežeru já.

Vaše ASTA

PSALO SE V TISKU

Horní Ředice mají stoletou stařenku

Stoletým jubilantem se od včerejšího dne chlubí obec Horní Ředice. Stala se jím Anna Štěpánková, která se narodila 21. srpna 1907 v Medlešicích u Chrudimi. Anna, rozená Stehnová, pocházející z osmi dětí, se musela již v dětském věku starat po smrti maminky o své sourozence. Když se její otec podruhé oženil, přestěhovala se rodina do Rovně. Zde Stehnovi vlastnili kolárnu. Po sňatku s Josefem Štěpánkem se dvacetiletá Anna odstěhovala do Horních Ředic, kde žije dodnes. Celý život pracovala v zemědělství, nejprve u sedláka Pulpána, poté v JZD. Ostatně práce na poli a na zahrádce byla celoživotní zálibou paní Štěpánkové. Stejně jako četba, kterou zvládá dosud bez brýlí. Anna Štěpánková přivedla na svět jednu dceru a dočkala se tří vnoučat, sedmi pravnoučat a osmi prapravnoučat.

"Stoletý občan je v naší obci ojedinělou záležitostí," sdělil starosta Jiří Kosel, který přišel Anně Štěpánkové v sobotu 18. srpna blahopřát. Ke gratulantům se osobním dopisem připojil i ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas. Oslavenkyni jej předala Alena Vinopalová z Krajské správy sociálního zabezpečení Pardubice.

(peš) Zdroj. Pardubický deník

Občasník č. 50 z dubna 2008 a jeho krásný článek o místním divadle

Divadlo žije!

*Od prvního otevření opony uplynulo 78 let a **8. března 2008** zaplněný sál U Červinků s napětím očekával, až se opona po dlouhých desítkách let opět zvedne. Vždyť v Horních Ředicích se našla skupinka lidí ochotných věnovat téměř všechen svůj volný čas „prknům, co znamenají svět“!*

*Již úvodní proslov dvojice **Šedivý – Horáková** naznačil, že se můžeme těšit na velice humorné, energické, ale především do detailů propracované představení. Výkony jednotlivých herců – neherců (všichni stáli na jevišti poprvé) by se daly nazvat profesionálními. Jen ti*

*nejodvážnější herci z povolání si troufnou **improvizovat**. Komu by se chtělo pouštět do riskantních akcí, kdy netuší, jak diváci na nečekanou vsuvku zareagují? Tak tomu ale rozhodně nebylo u našich odvážných ochotníků. Také díky toleranci režisérky **Ivony Truncové** mohl v tomto představení tak trochu „přispět do mlýna" každý a výsledek byl skvostný – vtipné, trefné narážky rozesmály snad celý sál. Mistři improvizace, Voskovec a Werich, by z této tvůrčí práce souboru měli jistě nesmírnou radost.*

Že se jedná o představení kvalitní, svědčí i ohlas diváků. Co jiného by nás mělo utvrdit o dobře odvedeném výkonu než fakt, že v dnešní uspěchané době, kdy většina z nás chodí s tváří zamyšlenou, diváci odcházejí s úsměvem ve tváři a s chutí vidět představení víckrát.

*Hra nese název **VÍTĚZSTVÍ NADVAKRÁT**. Vítězstvím nadvakrát se skutečně mohlo stát, protože byla naplánována dvě vystoupení. Ovšem pro obrovský zájem se přidávají stále další termíny, takže v současné době se může hovořit minimálně o vítězství **na pětkrát**. Ale vítězstvím se tato komedie nestala jen pro obrovský zájem publika. **Vítězstvím se stala pro nás, občany Horních Ředic**, protože napomohla rozvoji kultury v naší vesnici. Ne každá obec se může pochlubit ochotnickým souborem. V neposlední řadě se stala vítězstvím také pro naše životní prostředí (výtěžek posloužil k likvidaci černé skládky u Komárova).*

*Závěrem bych **ředickým ochotníkům** chtěla popřát, aby ji Thálie byla i nadále příznivě nakloněna, aby je neopouštěla radost a nadšení, s kterým k divadlu přistupují, protože jejich elán „dýchnul" snad na každého, kdo se na představení přišel podívat.*

E. Jozífová ml.

Občasník č. 54 z března roku 2009

Cokoli v životě se děje poprvé, bývá výjimečné.

Tak je tomu i s pasováním prvňáčků a druháků do stavu Rytířů řádu čtenářského. Všichni tak cítili a s patřičnou vážností k pasování přistupovali. Byla to odměna za to, že se v první třídě s paní učitelkou Kaplanovou naučili číst.
Kdy a kde? 17.3. dopoledne na Obecním úřadu v Horních Ředicích. Děti přivítala Písmenková královna a pohádková babička. Každé z dětí muselo splnit zadaný úkol, který nebyl nijak lehký. Přihlížející rodiče by jistě rádi poradili, ale to se nesmělo. Všem se nakonec podařilo úkol splnit a tak se jim otevřela cesta k pokladům světa knížek a psaného slova.
Po složení slibu **Rytířů řádu čtenářského** obdržely glejt a medaili ***UŽ JSEM ČTENÁŘ***. Dostaly také vlastní čtenářský průkaz do hornoředické knihovny, který jim zaručí roční bezplatnou registraci.
A tu již za zvuku fanfár přichází **král Jiřík I**. Děti přistupovaly jeden po druhém k panu králi, poklekly a dotekem meče na jejich rameno bylo potvrzeno jejich členství v řádu.

Slavnostní část je u konce. Děti s paní královnou odchází do knihovny, kde je pro ně připraveno množství pěkných knížek. Každý si vybere a dostává razítko **Moudré sovy**. Moudrá sova je nový program knihovny, který chce podpořit aktivní zájem dětí o četbu.

Co říci na závěr?

Věřím, že na netradiční slavnostní chvíle budou rádi vzpomínat naši nově pasovaní čtenáři a že se z většiny z nich stanou opravdoví rytíři čtení.

Dík patří panu králi (starostovi) Jiříkovi I. a pohádkové babičce Jarušce Voženílkové za pomoc. Akce proběhla v rámci oslav 125 let knihovny v Horních Ředicích.

Za knihovnu Miloslava Polednová

Občasník č.55 – červen 2009

Milí spoluobčané,

věděli jste, že k dnešnímu dni v obci žije 61 dětí ve věku do čtyř let? Představitelé obce jsou k těmto malým občánkům bezpochyby všímaví a vstřícní, neboť nechali vybudovat krásné dětské hřiště, vyhledávané i rodinami z blízkého okolí, rozvíjí jejich „zdravého ducha ve zdravém těle“ prostřednictvím sokolské organizace a v neposlední řadě pro ně připravují atraktivní programy, jako jsou dětský den či karneval. Jistě se ale shodneme na tom, že také jejich maminky, trávící na mateřské dovolené mnohdy řadu let, potřebují prostor pro zábavu a odpočinek. A zde se zrodila myšlenka založit v Horních Ředicích klub, jehož prostřednictvím by maminky mohly příjemně i smysluplně trávit volný čas a to po boku svých dětí.

Obecní úřad nám poskytl podkrovní místnost v prostorách obecního domu, kde jsme zřídily hernu a v případě potřeby máme pro naše aktivity k dispozici také sál. Scházíme se každé čtvrteční dopoledne, kdy se bavíme pestrou rukodělnou prací, zveme na přednášky či besedy představitele pro nás zajímavých oborů a profesí, jako např. zahradnici, kosmetičku, cvičitelku pilates apod., nebo si jen tak přijdeme vypít kafe a zakousnout třeba koláč – podotýkám vlastní

výroby☺. A navíc – pro naše děti je kolektiv vrstevníků milým povyražením (jsou-li ovšem dobře vyspané☺). Pro zpestření vyrážíme s dětmi na výlety (např. do Častolovic, na Kunětickou horu), nebo na pravidelné plavání do královéhradeckého Aquaparku. Nově přistěhované maminky ocenily založení klubu také jako příležitost k seznámení.

Abych nezapomněla – nejsme uzavřenou komunitou, tudíž srdečně zveme všechny nové maminky (a tatínky) s jejich dětmi!

Za mama klub Libuše Melichová

Občasník č.58 z března roku 2010 zavzpomínal na divoký…

Silvestr 2009

Kulturní komise, která po léta organizuje oslavy silvestra u obecního domu, se i letos postarala o její zajištění. Vše vypuklo o půl jedenácté, kdy na jevišťátku vytvořeného z dětského pískoviště spustil DJ Pája Sláma produkci reprodukované hudby a starosta obce Jiří Kosel s asistentkou Mirkou Baladovou započal příchozí vítat horkým punčem.

Kde se vzal, tu se vzal, úderem jedenácté se objevil v podání V. Bažanta Starý rok, který unaven celoročním panováním zatoužil po vystřídání. Shromažďoval průvod, který by ho šel vyprovodit za zvuků smuteční hudby, až k místu, kde čekal mladý, událostmi neposkvrněný Nový rok, kterého statečně ztvárnila Adélka Theimerová. Tam se stařec předáním vlády nad časem a celým vesmírem zbavil povinností a odešel do propadliště času za svými bratry – roky předchozími. Mladý Nový rok slíbil, že bude vládnout spravedlivě a čas bude všem měřit rovným dílem. Za zvuků hudby o poznání veselejší přivedl průvod zpět k obecnímu domu, kde se již rozjížděl připravený program.

Po chvilce zazněla píseň „Tři čuníci jdou“ a na pískoviště napochodovala formace, pod kterou normálně praskají jevištní prkna „MAKSIM TURBULENS“ ve složení V. Bažant, J. Šedivý a Vl. Šmejda. Pásmo lety prověřených hitů jako „Kočka leze dírou, Prší prší jen se leje, Šla Nanynka do zelí“ a dalších rozehřálo publikum natolik, že mohli přejít k písním poněkud novějším. Z placu mohli odejít pouze s vynuceným slibem, že po půlnoci bude přídavek.

A tu již konferenciér J. Šedivý ohlásil skupinu až ze severského Švédska. Na parket vplula stále populární ABBA.

Faktem je, že mužští členové skupiny nepřijeli, protože museli hlídat vnoučata, ale vůbec to nebylo na škodu kvalitě vystoupení, neboť byli nahrazeni dalšími dvěma dámami, které jsou buďto jejich milenkami, družkami, neteřemi, snachami nebo snad i tchýněmi. Zde jsme přesně neporozuměli překladu ze švédštiny, neboť i diplomovanému překladateli se trochu silvestrovsky pletl džazyk. Následovala show v Ředicích nevídaná. Sestava uchvátila obecenstvo zpěvem, šarmem, přesně vypracovanou choreografií i nádhernými kostýmy. (Zaslechli jsme něco i o Blance M.). Moc pěkně to dámy rozjely. Když těsně před půlnocí dozpívaly, drtivá většina mužů byla v transu, že ani nemohli vyslovit nabídky k sňatku, o kterých celou dobu vystoupení dam přemýšleli. Zkrátka, někdo to rád horké.

Ale to už průvodce večerem začal sledovat čas, abychom nepropásli půlnoc. Tu oznámila rána z hmoždíře. Zazněla hymna a vypuklo všeobecné přání do nového roku, líbání a připíjení. Po čtvrt hodině bylo dolíbáno, neboť všichni zvedli oči k nebi, kde začaly kreslit barevné obrazce rachejtle, fontány, létavice, bouchavice jakož i prskavice. Toto nádherné představení na nočním nebi odpálil za doprovodu hudby ohněstrůjce Václav Lucký. A pak následovala volná zábava, na jevišti vystoupili společně „maksíci s abou“. Ti byli vytlačování tancechtivými diváky. Tak pokračovala zábava, až část publika se dostala do takové nálady, že poslední odcházeli po čtyřech*

Skupina: zleva… Ivv Slabsson, Eve Jozifsson, Marth Horaksson, klečí Gabinne Lockersson s trochou nadsázky –ant

* hodinách středoevropského zimního času

Občasník č.59 vyšel v květnu 2010

Ze školy

Malý cirkus

Hned po jarních prázdninách k nám do školy přijel malý cirkus jménem Paldusovi. Vystupovali v něm 3 lidé: paní Marie – ta měla malý talisman – byla to fenka Ťapka, pan Zdeněk – srandovní žonglér, ale uměl balancovat i s kudlami, a Lucie – to byla asistentka. Ale také tam byla zvířátka: pejsek Charlie, pejsek Ben a opička Žofka. Moc nás potěšili, protože pro nás připravili nádherné představení.

Martin Hrdý

Matematický klokan

18. března se na naší škole, stejně jako v dalších školách v České republice, konala soutěž Matematický klokan.
4. a 5. třída psala Matematického klokánka, na prvním místě se umístil Petr Malý.
2. a 3. ročník psal Matematického cvrčka – zvítězil Vláďa Skoumal.
A prvňáci psali Matematického papouška, kterého jim vymyslela paní ředitelka, aby jim to nebylo líto. Nejvíc bodů získali Martin Locker a Petra Koubková.

Michaela Jedličková

Pivovar

25. března byl 4. a 5. ročník na exkurzi v pardubickém pivovaru. Dozvěděli jsme se mnoho věcí o tom, jak se pivo vyrábí a z čeho vzniká. Seznámili jsme se s různými přístroji, které pomáhají vyrobit pivo. Bylo to velice zajímavé.

Michaela Jedličková

Diamantová svatba

V sobotu 27. března se na obecním úřadě slavila „Diamantová svatba“ (60 let) manželů Machatých. Ze školy tam vystupovali Martin Hrdý, Michaela Jedličková, Petr Malý a Jiří Trojan. Každý z nich řekl básničku a dohromady zazpívali několik písniček. Na varhany je doprovodila paní učitelka Horáková. Dostali jsme chlebíčky a zákusky.

Jiří Trojan

Vítání občánků

V neděli 18. dubna bylo vítání občánků. Na úřad přišlo 8 miminek se svými maminkami a tatínky a z toho dvě byla dvojčata. Tentokrát si pro ně připravili program prvňáci a druháci, děvčata hrála i na flétničky a paní učitelka Horáková je doprovázela na varhany. Podívat se přišli nejenom babičky a dědečkové miminek, ale také maminky našich prvňáčků a druháků.

Michaela Jedličková

Sběr papíru

14.dubna se konal sběr papíru. Každé dítě se mohlo zúčastnit. Nasbíralo se celkem 5210 kg novin, časopisů a kartónu. Pomáhali nám z OÚ pan Koubek, pan Bažant a pan Machatý. Všem jim děkujeme za pomoc.

Vítězové sběru:

1. ***N. Machatá 573 kg***
2. ***J. a V. Trojanovi oba po 369 kg***
3. ***H. Schejbalová 314 kg***

Sběr papíru byl uspořádán v rámci Dne Země, který se slaví 22. dubna. Poděkování patří i občanům, kteří sice děti ve škole nemají, ale přesto sbírali starý papír s námi.

Jiří Trojan

Dopravní hřiště

Naše čtvrtá třída byla ve čtvrtek 22. dubna na dopravním hřišti v Pardubicích. Jezdili jsme po namalovaných silnicích se semafory a museli jsme dodržovat pravidla dopravy. Zajezdili jsme si na nových kolech a hezky se pobavili.

Martin Hrdý

Občasník č. 64 z července 2011 nám připomněl zase jedno poprvé

Klub šlapacích moskvičů

U příležitosti oslav naší obce ve dnech 24.6. - 26.06.2011, měl i náš Klub šlapacích moskvičů založený v roce 2008 možnost zapojit se do programu. Byl uspořádán první sraz a závod těchto „šlapáků“. Dorazilo jich celkem 39, z toho 34 moskvičů.

Soutěžilo se ve třech kategoriích:

Kategorie mladší děti s pomocí rodičů:

Na 3. místě se umístil Jan Doležal s časem 00:00:12:41, na 2. místě Josef Hensl s časem 00:00:10:25 a na 1. místě Klaudie Morávková s časem 00:00:09:24.

Kategorie starší samostatné děti:

Na 3. místě se umístil David Valík s časem 00:00:24:51, na 2. místě Daniel Morávek s časem 00:00:19:91 a na 1. místě Jiří Valík s časem 00:00:16:78.

Všichni závodníci v cíli dostali něco malého na doplnění energie.

Třetí soutěžní kategorie byla o nejhezčí šlapací vozidlo. Po sečtení hlasů vyhrálo hasičské autíčko Adélky Brandýské.

Všichni majitelé autíček obdrželi tašku s dárečky a pamětní list. První tři místa v jednotlivých kategoriích dostaly diplom, medaili a první místo ještě pohár a dort. Pro spoustu dětí to byl nezapomenutelný zážitek.
Cenu dostal i Miroslav Stacha z Paskova, který vážil cestu dlouhou 235km.

Za Klub šlapacích moskvičů Martina Brandýská

Občasník č. 68 byl vydán v červnu 2012

Tenis

Nejlepší tenis se hraje v Horních Ředicích…

Myšleno s mírnou nadsázkou, ale na Holicku není v současnosti lepších tenistů než Jiřího Mansfelda a Jiřího Lohniského. Druhý jmenovaný suverénně porazil v uplynulém víkendu ve finále turnaje hráčů nad 35let Lukáše Kovaříka z Holic ve dvou setech **6:1** a **6:3**. Třetí místo obsadil František Kolín z Újezdu, který v zápase hraném na jeden set zvítězil **6:3** nad Jiřím Koselem. Tomuto již tradičnímu turnaji předcházelo letos poprvé tenisové zápolení seniorů starších 50-ti let. V něm nakonec premiérové prvenství získal domácí Roman Rychtařík po finálovém vítězství nad pardubickým Ivo Chudomským **7:5**. Třetí byl Jiří Kosel, čtvrtý Ivan Polák. Další turnaje budou následovat (dětský ženský, čtyřhry,…), takže pokud stihnete natrénovat, neváhejte a včas se přihlaste u Štefana Chyly.

Štefan Chyla

Občasník č.69 – září 2012

Loučení s létem aneb konec prázdnin

7.9.2012 jsme uvítali děti na fotbalovém hřišti známou písničkou z pohádky Mach a Šebestová. Plánem bylo rozloučit se s prázdninami a to se povedlo velmi dobře. Dětí a rodičů se sešlo tolik, že mělo „kouzelné sluchátko“ plné ucho práce.

Mach a Šebestová pobíhali po hřišti a kontrolovali, jestli všichni správně plní úkoly, za které dostávaly razítka a nakonec i něco dobrého na zub. Paní učitelka všechny zkoušela z písmenek, paní Kadrnožková kontrolovala lovení sluchátek z vany, děti skládaly puzzle psa Jonatána, našívaly knoflíky, aby ukázaly svoji zručnost, malovaly a vybarvovaly obrázky... Zjistili jsme tak, že jsou všichni připraveni na školu.

Nakonec školačka Zuzka vymyslela závod v běhu….a každý nadšenec si odnesl dobrého nanuka. A ti, co už měli všechno hotové a snědené si přišli nechat vytetovat obrázek ke školačce Stáně a to se všem moc líbilo…

Zuzana Bolehovská

Občasník č. 71 -březen 2013

Dětský karneval

Celé karnevalové veselí se odehrávalo v duchu lesa a jejich kouzelných bytostí. Lesní víly a lištičky, které pomáhaly dětem plnit různé úkoly a tím tak probudit začarovanou lesní vílu. Občas se mezi dětmi prohnal neposlušný myslivec, který měl na lišky políčeno, ale vše nakonec dobře dopadlo….děti vílu probudily a odnesly si nejednu krásnou cenu. Dobře se pobavily při tančení s rodiči a pestrost masek byla letos opět velká.

Děkujeme sponzorům, všem, kteří pomáhali a samozřejmě i těm, kteří se zúčastnili.

Kulturní komise rady obce

Občasník č. 74 z prosince 2013 a článek od samotných pekelníků

Čert a mikuláš

Po roce jsme opět nasadili ty nejlepší kádry čertovské i andělské. Po pečlivém prostudování hříchů a dobrých skutků z loňského roku jsme se zaměřili hlavně na ty, kteří slibovali nápravu. Tento rok se ale ukázalo, že hříšníků podstatně přibylo a starých náprav přesně naopak a sliby se neplnily, jak jste nám, milé děti, slibovaly. Stále se v našich knihách, a že jsou tlusté a obsáhlé, objevují prohřešky jako: **utírání nosu do rukávu, odmlouvání, vztekání, neplnění domácích úkolů, kousání nehtů** a mnoho dalších. Rozhodli jsme se proto posílit hlídky a kontrolovat vás všechny v příštím roce bedlivě a zapisovat všechny vaše dobré skutky, abychom nemuseli pořídit více kotlů a zaměstnat více čertů. Máte jediné štěstí, že za vámi milé děti stojí andělé, kteří se pokaždé přimlouvají za to, abychom přivřeli oko (někde i dvě) a ještě vás nechaly se polepšit.

Mikuláš, Čert a Anděl

…*a milovníků pejsků*

Exkrementové minové pole

Jsem pejskař, svého chlupáče miluju. Dělám, co mu na očích vidím. Ale abych po něm uklízel kupičky (víte čeho…) na vlastní, krásné, pěstěné zahradě, tak to mě ani nehne! Vymyslel jsem to parádně. Chodím ho venčit na obecní, úplně nejraději do nové zástavby. Můžu se potrhat smíchy, jak hysterické matky okřikují své nezbedné ratolesti: „Dej pozor, ať do něčeho nešlápneš! Nechoď do té trávy, jsou tam h…a! Nesahej na to!“ A tak můžu pokračovat. Často se tomu našemu mazlíčkovi povede vytvořit pěkná kupička přímo na chodníku. Co mi je po tom, že si do toho kolemjdoucí šlápnou nebo, že si onen „poklad“ rozmáznutý na kolech kočárků a odstrkovadel dovezou až domů. Máte koukat, kudy chodíte! Možná kdyby obec nainstalovala odpadkové koše… Jóóó, to bych se možná i sehnul! Ale musely by být na každém kroku! Kdybych pytlík s nevábným obsahem musel nosit bůhvíjak daleko, to bych si ho zrovna mohl odnést domů do své vlastní popelnice, že?

Snad úplně nejvíc se těším, že letos napadne spousta sněhu jako před pár lety. Na prohrnutou cestu v šířce dětského bobu (o tom, že by se na něm mohlo dítko vézt, nemůže být řeč) se přesune počet „kupiček“ z trávníku a vy pak přes ně budete muset hopsat jako zajíci. No co, však ono vám to neuškodí! Alespoň shodíte těch pár kil, které přes Vánoce naberete!

Váš pejskař

Občasník č. 76 z června 2014 zachycuje úspěchy naší obce

Perníková popelnice: Horní Ředice třídily… …A zvítězily!

Přišli, třídili a zvítězili. Tak by se dal charakterizovat jasný triumf Horních Ředic v soutěži obcí ve sběru tříděného odpadu Perníková popelnice 2013.
Horní Ředice se staly absolutním vítězem. Zároveň dominovaly kategorii obcí od 300 do 2000 obyvatel. Ocenění obec získala i za sběr elektroodpadu v kategorii do 1500 obyvatel, včetně speciální ceny za nejvyšší dosaženou výtěžnost zpětného odběru velkých a malých spotřebičů prostřednictvím tzv. Wintejneru.
Takovouhle rekordní „jízdu“ snad Perníková popelnice za sedm ročníků nepamatuje. Odměnou Horním Ředicím za jejich snažení byla nejen perníková cena, ale také příjemná finanční injekce v celkové výši 105 tisíc korun.
Zajímavé je, že v tabulce ocenění za rok 2012 Horní Ředice vůbec nefigurovaly. Stačil pouhý jeden rok a z této menší obce na Pardubicku se stal hotový přeborník ve třídění odpadů. Čím to je?
„Je to jednoduché. Čím víc třídíme, tím méně máme komunálního odpadu a tím šetříme finanční prostředky za jeho likvidaci. Proto i výhru chceme vrátit do systému sběru odpadů. Chceme pořídit nové kontejnery a investovat do zkrášlení okolí sběrných míst, protože tam ještě něco přece jen dlužíme,“ nechal se slyšet starosta vítězné obce Jiří Kosel.

(převzato z Pardubického deníku)

Tím však letošní výčet našich úspěchů nekončí. Dne 24.4.2014 jsme na udílení cen „Sběrače roku“ získali 1.místo v kategorii Obec, za celkový objem zpětného odběru osvětlovacích zařízení od společnosti Ekolamp. A odměnou nám bylo krásných 20tisíc korun.

OÚ

Občasník č. 79 – červen 2014

Žofín na dědině

Ano, i tak si s trochou nadsázky mohl připadat každý, kdo se 10. ledna rozhodl strávit večer ve víru tance v hostinci U Červinků na Sokolském plese, který se pomalu začíná stávat v Horních Ředicích tradicí.
Hlavní organizátorky se snažily o vytvoření příjemné atmosféry a komfortu. Což v praxi znamená, že díky místenkovému lístku nemusíte hodinu před oficiálním zahájením obsazovat

židle kabáty, oceníte milé, osobní přivítání pí. Bolehovskou, předsedkyní TJ Sokol, která všem přítomným dámám i pánům předala pozornost v podobně lahve piva Mordýř a miniklobásek. Na první pohled vás při vstupu do sálu uchvátí ozdobené stoly šifonovými pásy, hořící svíčky v dekorativních svícnech a připravené chutné občerstvení jak slaného, tak sladkého charakteru.
K tanci a poslechu výborně hrála skvěle ozvučená skupina Tiger Swing z Ústí nad Orlicí, složená převážně z profesionálních muzikantů. Žánrová pestrost písní zaručovala, že si toho večera přišel na své úplně každý. Slabším článkem kapely byla „vypůjčená“ rusovlasá zpěvačka, která, ač přes krásný témbr hlasu ve středních polohách, neměla potřebný rozsah v některých interpretovaných písních.
Zpestřením večera bylo vystoupení dívek z pardubického studia Intimate Pool Dance, které předvedly fyzicky náročný akrobatický tanec u tyče, za což byly odměněny obdivným potleskem.
Tombola s hodnotnými cenami (zejména těmi hlavními) pak potěšila ty, při kterých stála štěstěna při výběru losů. My ostatní jsme ale příliš nesmutnili, neboť jsme se pobavili nad vtipy z nevýherních losů.
Tančilo se, zpívalo se, smálo se, bavilo se, jedlo se, pilo se (díky ochotné obsluze zaměstnanců hostince U Červinků) až do druhé hodiny ranní, kdy se osazenstvo pomalu začalo rozcházet do svých domovů.
Děkujeme TJ Sokol Horní Ředice za hezký večer a budeme se s velkou zvědavostí těšit, co pro nás připraví příští rok, neboť mám pocit, že laťka byla nastavena letos zase o nějaký ten centimetr výš. ☺

Tereza Vostřelová

Postup po sedmi letech

Fotbalisté Horních Ředic se po sedmi letech radují z postupu do elitní okresní soutěže a přebrali pohár za vítěze III. třídy Holicko.

Obsadili 1. místo s 69 body, se skóre 89:18 (22 výher, 3 remízy a 1 prohra) a velmi dobrým náskokem třinácti bodů na druhé Dražkovice. Nejlepším střelcem byl Milan Machatý 19 branek, čím se stal i nejlepším střelcem III. třídy Holicko. Mužstvo ale těžilo i ze střelecké pohody ostatních, jmenovitě: Matěj Hrubý a Ondřej Šedivka 15 a Jiří Dujsík 14. Mužstvo hrálo po celou sezonu velmi disciplinovaně (22 žlutých, 0 červených) a předvádělo pod trenérem Stanislavem Šedivkou dobré výkony a postup byl zasloužený.

Hráči „B“ mužstva se umístili v konečné tabulce IV. třídy na osmém místě s 25 body a celkovým skóre 32:40 (7 výher, 4 remízy a 11 proher). Nejlepšími střelci týmu byli Jiří Morávek s 5, David Matys se 4 a Radek Machatý se 3 brankami. Z týmu nebyl nikdo vyloučen, rezerva Ředic střídala dobré výkony s horšími a více se dařilo především na venkovních hřištích.

Žáci Ředic se před sezonou spojili se žáky z Holic a hráli domácí zápasy na místním fotbalovém hřišti pod taktovkou Bohouše Moravce a Luďka Markovicse. Po jarní části se

umístili na velmi krásném prvním místě, a přebrali pohár za vítěze Okresní soutěže Starších žáků s 53 body a úžasným skóre 140:14. Nejlepšími střelci týmu byli Filip Křtěn 20, Tomáš Záruba 17 a Martin Hrdý 12 branek. Žáci těžili především ze spolupráce s Holicemi, ale i tak jim všem patří velké poděkování!

Závěrem bych chtěl srdečně poděkovat všem našim sponzorům za finanční příspěvky, fanouškům za jejich přízeň a dobrou návštěvnost a rodičům žáků za podporu. Doufám zároveň, že příští sezóna bude neméně úspěšná jako ta letošní.

Za FK Mládek Václav ml.

Sekretář klubu

Občasník č. 83 a jedna osobní…

Zpověď fiktivní osoby

Nepiju Colu - opak je dnes normální,
nejím hamburgery - opak je dnes normální,
nekouřím marihuanu - opak je dnes normální,
nevyhazuju venku odpady - opak je dnes normální,
nemám chytrý telefon - opak je dnes normální,
nevysedávám hodiny u internetu - opak je dnes normální,
nenimrám se v jídle, sním všechno - opak je dnes normální,
necpu se do dveří, když vchází žena - opak je dnes normální,
dětem před spaním čtu z knížky - opak je dnes normální,
v obci dodržuji omezení rychlosti - opak je dnes normální,
v zaměstnání nenadávám na práci - opak je dnes normální,
pomáhám ženě v domáctnosti - opak je dnes normální,

nejsem zahleděný do sebe - opak je dnes normální,
neubližuji přírodě - opak je dnes normální,
mizerně lyžuji a nedodržuji fitness plán - opak je dnes normální,
dovolenou trávím ve vlastech českých - opak je dnes normální,
lžu jen málokdy - opak je dnes normální,
politiky hodnotím celkem poklidně - opak je dnes normální,
nenadávám na poměry - opak je dnes normální,
neberu si nesmyslné půjčky - opak je dnes normální,
pronajatý byt „nevybydlím“ - opak je dnes normální,
nevnucuji nikomu nevybíravě vlastní názor - opak je dnes normální,
nejsem arogantní - opak je dnes normální,
když ráno vstanu, nemám špatnou náladu - opak je dnes normální,
fotbal mě nerozčiluje - opak je dnes normální,
žvýkačky neplivu na chodník - opak je dnes normální,
nekoukám na „akční“ filmy - opak je dnes normální,
nemám rád tetování - opak je dnes normální,
snažím se nenervovat - opak je dnes normální,
markety nechápu jako kulturní zařízení - opak je dnes normální,
snažím se chápat lidi, kteří jsou na tom jinak - opak je dnes normální.

Sečteno - podtrženo
? JSEM JÁ VŮBEC NORMÁLNÍ ? -ant.

Občasník č. 84 - červenec 2016 byl věnován převážně oslavám obce

Pohledem moderátora

S potěšením jsem přijal nabídku uvádět slavnosti v Horních Ředicích. Z této vesnice ostatně pocházel děd ze strany mého otce. Právě na jeho větu jsem si vzpomněl, když jsem byl požádán o příspěvek do tohoto zpravodaje. Otec na závěr lyžařských výcviků, které vedl, říkával: „Pokud se vám něco líbilo, říkejte to jinde, pokud ne, povězte to nám.“ Svoje připomínky a náměty na vylepšení, a nebylo jich věru mnoho, jsem pořadatelům už sdělil. A co budu o akci povídat jinde? V prvé řadě skutečnost, že Horní Ředice připravily na venkovské poměry velmi kvalitní show. Ocenil jsem především snahu o tematické ukotvení ve stylu pozdní gotiky a epochy králů Jana Lucemburského a Karla IV., které se jako červená nit táhlo všemi třemi dny. Skladba programu mně přišla velmi pestrá, na své si v podstatě přišli příznivci všech druhů umění, které pro tyto pořady připadají v úvahu. Z nadšených organizátorů sálala chuť

nabídnout obecenstvu co nejlepší a nejrozmanitější zážitek. Pokud jde o dění na pódiu, kvituji s povděkem výběr hlavních interpretů. Pořadatelé se nesnížili k přeplácení pohaslých „hvězd“, jež mají svůj zenit dávno za sebou, nebo angažování revivalů, které jsou podle mého soudu pouze důsledkem nedostatku invence. Naopak šanci dostali mladí umělci, kteří mají velký potenciál stát se tahouny nejen východočeské, ale dokonce i celostátní scény. Překvapivou nápaditostí a vtipem oplývala také dětská vystoupení nesoucí v sobě též poučný aspekt. Doprovodný program byl sice z hlediska kvantity skromnější, ale jako velmi dobrý nápad mně přišla zejména vlastnoruční ražba mincí, které si pak mohli návštěvníci odnést jako originální suvenýr. Zakončit celé oslavy v neděli v místním kostele komponovaným pořadem složeným z recitace a vážné hudby se mně zprvu zdálo jako odvážná myšlenka. Zaplněný svatostánek a neutuchající potlesk publika však dal zapravdu autorům tohoto nápadu, poněvadž šlo o velmi důstojné a úspěšné finále. Musím rovněž ocenit výkon své kolegyně Terezy Vostřelové, která se s novou rolí vypořádala výtečně a potvrdila, že je nejen skvělou klavíristkou, ale též kvalitní a pohotovou konferenciérkou. Milí Hornoředičáci, bylo mně ctí provázet vás vašimi slavnostmi a vězte, že máte být na co hrdí. Přeji obci Horní Ředice úspěšný rozvoj a mnoho dalších obdobně povedených kulturně společenských akcí.

Karel Král

Kosí song

Ještě v polovině minulého století se o kosu v odborné literatuře psalo jako o „plachém obyvateli lesních tišin“. Od té doby zjistil, kde je mu lépe a obsadil zahrádky a prostory u lidských příbytků. Nejprve nesměle, ale později co zahrádka, to jeden i více párů. Za krátkých letních nocí zastává funkci budíku, kdy svým hlasitým zpěvem vítá ranní šírání a rozbřesk. Kdo spí při otevřeném okně, je během chvilky dokonale probuzen, protože ve zpěvu soutěží více pěvců a předhánějí se, kdo má silnější hlas. Dříve, když kos zpíval ve dne, hospodáři říkali „kosák zpívá, bude pršet“. Toto rčení se dostalo i do populárních písní, například: Je po dešti a kosové si štěstím pletou noty.

V dnešní době zazpívá také, ale pršení se odbude pár kapkami.

Statečně atakuje cizí kočky, které v jahodách pod jeho hnízdem vykonávají svoji potřebu. A občas se mu povede jim tohle snažení překazit.

„Svoji“ třešeň chrání se svými druhy proti náletům špačků, že až peří lítá. Bohužel špačků je přesila a chudák musí jen paběrkovat, k velké radosti člověčí, na které nezbude vůbec nic.

Jahoda je nejlepší, když se pojídá systémem „záhon pusa“, ale nesmí vás kos spatřit. Onehdy jsem zakleknul do záhonu. Jen jsem spolknul první jahodu, přiletěl jeden.

Za silného křiku nízkým letem mi prolétl nad hlavou a bomba z jeho útrob mě trefila do klobouku. Vykřiknul jsem nelichotivou nadávku na jeho adresu, ale v tom okamžiku přiletěli další dva a zopakovali nálet. Naštěstí mě jejich bombardování už nezasáhlo. Kosové se rozmístili po blízkých střechách a začali na mě „vyštěkávat“. Asi to nebylo nic pěkného, ale nejsem Jiřík z pohádky, abych rozuměl ptačí řeči. Jahody mně tak nějak přestaly chutnat, tak jsem se zvednul a opustil záhon. V tom okamžiku přestalo jejich nadávání a odletěli si po svých záležitostech.

Na parcele mi hnízdí tři páry. Kdyby měl někdo zájem na vyšperkování zahrádky, ochotně mu na podzim pár přenechám a poskytnu mu nezbytné chovatelské rady.

-ant

Z Občasníku č. 86 (prosinec 2016)

Hornoředická desítka očima nahodilého běžce

Za poslední dva roky jsem ve svém věku 40 let dospěl k závěru , že je třeba malinko udržovat kondici a posílit zdraví a čím více jsem si o tom četl, tím více jsem docházel k závěru, že nejlepší variantou je a to i podle mediků, chůze nebo běh.. . No upřímně ego muže ve středních letech vám z tohoto výběru udělá jednoduchou záležitost…. A tak jsem se pustil do příprav na svůj první běh, kterým byla právě Ředická desítka (v tu chvíli jsem to samozřejmě ještě nevěděl). Nesmim to přehnat hned na začátku – říkal jsem si – dám si na začátek 4 km a abych se „nezhuntoval“ tak jsem v průběhu oněch dvou let běžel tak v průměru jednou za 14 dní až za tři týdny. S mojí výškou 2 m a váho 110 kg to asi na úvod uplně stačilo. Kupodivu jsem zjistil, že to strašně pomáhá… Pomáhá to i v mém největším koníčku a to je zpěv v kapele HARDMOK, jejíž dva členové jsou právě Ředičáci. A to byl právě důvod mé účasti.

V sobotu večer jsme měli koncert a manager Petr Bolehovský mě z hecu večer povídá: „ tak přijď zejtra ráno Zuzka s babama pořádají u nás na hřišti běh“ .. . „Jasně budu tam“ prohodil jsem z hecu a dál se večer ubíral jiným směrem. Domů z koncertu jsem dorazil v raních hodinách a skočil do postele. Ráno se neodehrávalo zcela podle mých představ, ale když jsem zavtipkoval, že sem dostal pozvání na desetikilometrový běh do Ředic a manželka povídá dceři půjdeme tatínkovi fandit, začalo se mi dělat ještě hůř. Když pak dcera začala nadšeně jásat a křičet hurá, zhořkla mi poslední palačinka, kterou jsem dojídal k snídani. A to sladké moc nemusím.

Na registraci jsem dorazil za deset minut start s padesátikorunou v ruce a paní, která seděla vedle Zuzky povídá: „za co běžíte ?“ Prosim? Chvilku jsem ztuhl ale dcerka, kterou jsem měl s sebou za ruku křičela za HARDMOK přece ne?? Jo tak jo. Ohlédl sem se pořádně okolo sebe a teprve nyní jsem zpozoroval na zádech všech těch hemžících se malých a hubených lidiček různé nápisy. Např. Maraton club Vrchlabí….. a podobně. číslo jsem si nějak s pomocí zavázal a to už nás šikovali k odchodu na start, který stejně jako na Grand Prix Dříteč na jaře, který organizujeme, startovala legenda legend a držitelka nejstaršího světového běžeckého rekordu paní Jarmila Kratochvílová. První kolo a půl to jakš takš šlo a říkal jsem si… jo hlavně to nepřepal., ale ve třetím kole jsem naplno pocítil, význam onoho chůze nebo běh a začal jsem litovat své večerní i ranní lehkovážnosti. Přece to ale nevzdám. Sice mě předběhli všichni snad o kolo a dokonce i ti co jsem v prvním kole statečně držel za sebou , ale to vlastně nevím protože jsem pomalu přestával vnímat a plně jsem pociťoval, jaký je rozdíl mezi tím jít si zaběhat 4 km a běžet km 10. Na konci jednoho z kol se okolo mě prohnala

špička závodu takovým tempem, že jsem ani nepostřehl z jakého byli klubu a to měli nápis přes celá záda.. od nohou jim v zatáčce lítal štěrk tak, že jsem měl strach o oči. Oni maj snad drapáky a nějaký pomocný motor, to snad není možné.

V posledním kolečku už se naplno projevily ranní palačinky a křeč v noze mě donutila k avizované chůzi, i když to bylo jen sporadicky pár kroků s protažením, chápal jsem to jako svoji prohru. Na hřiště jsem ale doběhl a s výkřikem HARDMOK jsem trať dokončil v čase pod ??? 56 minut. (prosím oprav to). Pocit zmaru se rázem změnil a to zcela.. byl jsem šťastnej, že to mám za sebou. Na trati jsem s obdivem míjel dědečka, kterému bylo snad 100 let a nešlo mi na rozum, jak to může dát.

Celá organizace proběhla skvěle a celkově měl závod skvělou atmosféru. I když už manželka a dcerka chtěli domů, přemluvil jsem je a´t chvilku počkají do vyhlášení, poněvadž sem chtěl vzdát hold těm bláznům co mě tak nekompromisně předběhli o kolo nebo o dvě, ale to už je jedno. Tato zkušenost mě poznamenala a i když nevím, jestli to ještě zkusím, je jasné, že běhat budu i nadále…

Krásné přitom je , že v průběhu našeho běhu a před ním probíhali i běhy na kratší vzdálenosti pro děcka i s doprovodným programem a to je snad nejlepší propagace pohybu a zdravého trávení volného času. Všechno co nás a děti zvedne od všudypřítomných kompjůtrů a sítí je ale sakra v pořádku ať už je to běh či muzika či cokoliv jiného. Děkuji organizátorům za skvělý zážitek, děkuji klukum z Kapely HARDMOK že mě vyprovokovali a přeju organizátorům mnoho dalších povedených ročníků a spokojených běžců..,

Mike

Dopis od dědečka, který má snad sto let…

Vážený pane starosto,

moc se mi u Vás líbilo při letošním Běhu Horními Ředicemi. Vše mělo mimořádný slavnostní řád, ale až doma při prohlížení dokumentů jsem zjistil, že vše vlastně probíhalo ve znamení velkého jubilea vašeho běhu, konaného již po čtyřicáté a také bylo jubileum 680let obce od první písemné zmínky o existenci Ředic. K tomu si připojuji i svůj významný výsledek, protože to byla moje letošní nejlepší desítka. Proto jste zřejmě ozdobili i přítomností a zajímavou besedou s rekordwoman Jarmilou Kratochvílovou. Trochu jsem se v diskusi zmínil o svých začátcích, kdy jsme v době války a zákazu kulturních a sportovních činností měli chuť a vůli atletit a tak jsme si na opuštěných prostorách vybudovali malý atletický stadion a běžeckým okruhem, doskočištěm pro délku a vržištěm pro atrapu koule žulovým balvanem. Sami si mezi sebou uspořádali závody v silničním běhu. O vašem jubileu jsem se zmínil hned v pondělí ve společnosti historiků a bylo s povděkem přijato, že se zabýváme historií obce a při tom předseda společnosti ochránců památek Dr. Jiří Němeček vzpomněl, že v Horních Ředicích má sám i jeho rodina několik známých jako jsou Bukačovi a Koubkovi. Možná, že se do konce tohoto roku nesetkáme, tak si dovoluji již dnes Vám i Vaší obci popřát vše dobré do nového roku 2017.

Srdečné pozdravy Jiří Soukup

Občasník č. 87 vydán v měsíci dubnu 2017

UKLIĎME SVĚT, UKLIĎME ČESKO, UKLIĎME HORNÍ ŘEDICE

V sobotu 8. dubna jsme se poprvé zapojili do celonárodní úklidové dobrovolnické akce „Ukliďme svět, ukliďme Česko“. Úklidové akce probíhají každý rok na území celé České republiky a cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek**.** Hlavním organizátorem akce je Spolek Ekosmák společně s Českým svazem ochránců přírody. Akci pravidelně podporuje mnoho institucí a organizací, včetně Ministerstva Životního prostředí ČR. Hlavní organizátoři podpořili náš úklid poskytnutím pracovních rukavic a pytlů na odpad.

Úklidu naší obce se zúčastnilo celkem 13 místních dobrovolníků, 2 účastníci ze Starých Holic a jeden pes. Z celkového počtu 15 lidí odpad sbíralo 11 dospělých a 4 děti. I přes velice nízkou účast veřejnosti se nám podařilo uklidit černou skládku za křižovatkou na Vysoké Chvojno, okolí Ředického rybníka, fotbalové hřiště, část lesa a příkopy podél silnice k Vysokému Chvojnu. Sesbírali jsme 41 pytlů odpadu a hromadu ostatního nepořádku (pneumatiky, starý nábytek, matrace, apod.). Úklidu přálo krásné počasí a jarně naladěná příroda.

V celé České republice se úklidu zúčastnilo více než 70 000 dobrovolníků, kteří sesbírali 1080 tun odpadů na 1750 místech.

Všem zúčastněným dobrovolníkům bych rád touto cestou poděkoval, odvedli skutečně dobrou práci. Jako obec bychom rádi na tuto akci navázali i v dalších ročnících a uvítáme, když se do akce připojí více dobrovolníků z řad našich občanů. Osobně bych v této souvislosti rád a od srdce něco vzkázal i *lidem* (??), kteří mají černé skládky a nepořádek v obci na svědomí. Bohužel, obsah tohoto vzkazu si ponechám pro sebe, občasník si to nezaslouží…

Jarda Lohniský

Vítání občánků

„ Je dnes mojí radostnou povinností přivítat Vás v zasedací místnosti OÚ.„ Tak začínám svoji řeč. Je to již rok, kdy jsem také uváděla vítání 7 dětí. Mezi nimi byla, jako nejmladší, moje vnučka. Věřte mi, že jsem si doma několikrát musela přečíst svoji řeč, abych s nezaslzenýma očima a netřesoucím se hlasem vyslovila jméno Adélky. Každá tato malá slavnost je velmi dojímavá, když vidíte rodiče, prarodiče a další příbuzné, jak celou událost prožívají. Také miminka sledují, co se děje kolem nich. Pásmo básniček a písniček žáků ZŠ se líbí i těm mrňouskům. Řeč pana starosty, podbarvená hudbou varhan, na které hraje paní učitelka, je tím zajímavější. V neděli, 9.4., jsme přivítali 5 malých dětí – 4 kluky a uprostřed 1 princeznu.

Martina Molnára, Josefa Karáska, Natálii Petráskovou, Ondřeje Baňanku a Vojtěcha Kašpara. V Ředicích je ještě jeden přírůstek, škoda, že rodiče nepřišli. Také toto vítání bylo pro mě osobní, protože jsem mohla přivítat do života tři děti z mého sousedství. Je hezké, že se sejde celá rodina a společně se na památku vyfotí.

Na závěr přeji všem plné zdraví, a abyste se měli všichni rádi.

Ivana Slabá

PS: Rodiče, snažte se, a pak ten výsledek svého snažení nezapomeňte nahlásit na OÚ. 😊

Občasník č. 88 - červen 2017

Prvomájový cyklovýlet

Krásný den vám přeji sousedé.

Tak jako každý rok i v ten letošní se uskutečnil prvního máje – pod záštitou kulturní komise v Horních Ředicích- cyklo výlet po našem krásném okolí. Odbornými poradci byla vybrána trasa – nenáročná, odpočinková ryze v duchu kamarádském. Výchozí bod byl Obecní úřad v Horních Ředicích, kde jsme se sešli v počtu opravdu nad-hojném, skoro 90 lidiček, místních i přespolních a pozor - všech věkových kategorií. Trasa byla vytyčena: H.Ředice –Holice – Poběžovice-Vysoké Chvojno a nazpět. Po projížďce rovinatými Holicemi nás čekal skromný fyzický test v podobě poběžovického kopce. Po tomto spíše cyklo-pěším výstupu jsme se ocitli na naší první kulturně vzdělávací zastávce a to „Kozí farma hospodářů Vohralíkových“. Kozy sem – kozy tam – kozy všude kam se podívám a do toho hospodyně Vohralíková (to není koza!) která nám podala odborný výklad o náročnosti chovu koz, ale i o výrobě chutných kozích sýrů. To víte, že jsme okoštovali. Po odborném výkladu a občerstvení jsme se vydali k dalšímu cíli a to lesní stezkou na Vysoké Chvojno. Zde je k vidění opravdový, americký, nefalšovaný BIZON v soukromé oboře. Po této dojemné bizoní zastávce nás čekal poslední bod našeho prvomájového výletu a to historicko-společensko-kulturní-přírodní pivní stánek v prostoru „přírodního divadla ve Vysokém Chvojně“. Jéé to bylo slávy! Koupili jsme si pivo,limo,víno,nanuk , opekli buřta a vedli veselé společenské debaty. A když jsme to všechno vypili a snědli a vše dopovídali tak jsme se rozloučili a rozjeli jsme se k domovům s pěknou vzpomínkou na tento prvomájový cyklo-výlet , natěšení na další ročník. A to je asi tak vše co k tomu můžu říci.

Váš soused V.Skoumal (starší) vlastní rukou

P.S. Doufám že jste se všici políbili pod třešní !!

Občasník č. 89 z října 2017

Den pro dříve narozené

Ať si venku třeba leje,
důchodce se tomu směje.
Sešli jsme se po roce v sálu OU Ředice.
Pití, jídla, také zpěvu, užili jsme na mou věru,
i taneček byl,
kdo nepřišel, prohloupil!
Usměvavá děvčata plní všechna přání,
pivo, víno, slivovička,
kávičku či čajíček,
k tomu sladký dortíček.
Odcházíme zvesela
cimbál, to je kapela!
Basa a pár housliček,
sál je plný písniček.
Slova moudrých k nedělnímu zamyšlení…
Nauč se užívat si každou minutu svého života.
Buď šťastný tady a teď a nečekej, že to něco tě udělá šťastným.
Měj na mysli, jak vzácný je čas, jsi dostal a který trávíš prací nebo s rodinou a přáteli.
Každá minuta by měla být využita a vychutnána.

Míla Polednová

Občasník č. 90 a jeho vánoční vydání 2017

Adventní čas v naší obci

13. prosince v 18 hodin se již potřetí uskutečnila celorepubliková akce Česko zpívá koledy.
Pod rozsvíceným vánočním stromem u Obecního úřadu se tentokrát sešlo mnohem více lidí než v loňském roce. Kdo si nebyl jistý textem písní, obdržel zpěvník.
Předzpěváky se staly opět děti z místní školy, na klavír je doprovázela paní učitelka Kateřina Horáková. Bylo to krásné, dojemné a nezapomenutelné.
Po zpěvu byl připraven horký nápoj a výstava betlémů v sále. Iniciátorem akce byl ing. Jaroslav Lohniský. Podařilo se mu získal od různých vlastníků 32 betlémů, které byly vyrobeny z různých materiálů a lišily se také velikostí.

Zajímavý byl betlém z Peru, Chile a Jeruzaléma. Nápadité byly také betlémy, které vyrobili žáci naší školy.
Biblický příběh dob dávno minulých o narození chudého dítěte, o solidaritě chudých, spěchajících se svými dary ve snaze pomoci tomu potřebnějšímu, než jsou oni sami, je pro mnohé u nás poučný. Jako by promlouval z duše ředických žen, tzv. Babince, které uháčkovaly desítky nádherných chobotniček pro nedonošené děti. Zaslouží velký obdiv a pochvalu.
I letos si mohl každý návštěvník posedět popovídat při kávě či čaji a tak lze konstatovat, že jsme prožili krásný adventní večer.
Hezký zážitek jsme si odnesli z vystoupení žáků naší školy, které se konalo třetí adventní neděli v kostele. Před vystoupením zaznělo několik vánočních koled, které zahrála na znovuzrozené varhany Tereza Vostřelová. Potom nám žáci předvedli hru na různé nástroje a pásmo koled a písní s vánoční tematikou. Vše se nám moc líbilo.
Ve zvonici kostela sv. Václava jsme shlédli výstavu fotografií Františka Koubka a Elišky Jedličkové. Jednalo se o nádherné obrázky z Ředic a okolí.
Hezkou předvánoční tečkou se stala procházka překrásně nazdobenou a kouzelně nasvícenou obcí.

Ř.D.

Občasník č. 92 – červenec 2018

Pár slov z Bošáce

Po dvoch rokoch sme sa 9. a 10. júna vybrali na návštevu do našej partnerskej obce Horní Ředice. Dostali sme pozvanie na podujatie venované historickej udalosti, ktorá sa odohrala v roku 1758, teda za panovania Márie Terézie v obci a jej okolí. Na 260. výročie tejto udalosti usporiadali v obci spomienkové podujatie s pochodom „vojsk“ obcou, do ktorého sme sa zapojili i my v zapožičaných dobových kostýmoch šľachty. Po rekonštrukcii „bitky o ředickou hráz“ nasledovala drezúra koní, ukážky práce s dravými vtákmi a hudobné vystúpenia. Tu sme sa zapojili i my - DS Rozmarín zaspieval piesne s vojenskou tematikou, ako inak ako v našom krásnom kroji. Pre ředičanov sme mali pripravené ochutnávky lekváru, oškvarkovej nátierky z PD Bošáca, bošáckych koláčov a samozrejme aj destilátov z Bošáckej pálenice, ktoré ponúkal ako inak náš starosta Mgr. Daniel Juráček. Poďakovanie patrí kolektívu Bošáckej pálenice za poskytnutie destilátov na ochutnávky a tiež aj za darčeky pre starostu hosťujúcej obce.
Okrem destilátov sme pre starostu mali aj iné prekvapenie. Pani Magda Čačíková zhotovila krojovanú bošáčanku, ktorá bude zdobiť Obecný úrad v Horních Ředicích a pripomínať tak našu návštevu.
Podvečer sme si pripravili ďalšie prekvapenie – kačací tanec našich káčerov, do ktorého sa s radosťou zapojili aj návštevníci podujatia.
Sobotné popoludnie bolo zakončené večerným veľkolepým ohňostrojom.
V nedeľu si pre nás naši priatelia pripravili návštevu Múzea Dr. Emila Holuba – významného cestovateľa a tiež peknú prechádzku arborétom vo Vysokom Chvojne.

Cestou tam a späť sme boli v bezpečných rukách Adriána Ženžláka.
Ďakujeme starostovi obce Horní Ředice a všetkým občanom, ktorí sa o nás starali počas nášho pobytu. Veľmi sa nám páčilo a tešíme sa na ďalšie stretnutie 🙂

Občasník č. 93 z říjnového vydání 2018

Koncert k 100. výročí republiky

Koncert ke stému výročí republiky se uskutečnil za nedělního slunečného počasí 21.října. Zvedla jsem se z pohodlí našeho gauče v obýváku, který jsem si pracně vydobyla alespoň na malou chvilku, sedla na kolo a vyrazila směr kostel. Přesně v 16 hodin se jím rozezněly varhany a slavnostní program byl zahájen.
Ohlédnutí do minulosti slovy paní Hany Stoklasové bylo zajímavé, díky jejímu milému vystupování a příjemnému hlasu. Měla jsem pocit, že bych mohla vyslechnou i další a další etapy naší historie.
Děti z naší základní školy prohřály kostel českými (skoro vlasteneckými) písněmi jakou je například „Čechy krásné, Čechy mé“.
Krásným obohacením programu byli manželé Zdvihalovi, jejichž hra na housle se a celkový dojem nadchnul nás všechny. Hráli s takovým citem, lehkostí a precizností, až se mi tajil dech.
Pěvecký sbor Perštýn-Ludmila-Suk doladil celou atmosféru a ještě druhý den mi v hlavě zněla jejich poslední píseň „Jozue, ten porazil Jericho. 😊
Nakonec jsme si společně zazpívali Československou hymnu. Někteří nahlas a hrdě, někteří potichu, jen tak pro sebe. Ale myslím, že malou slzu v oku jsme měli…všichni.
Poděkování patří všem. Bylo to krásné ohlédnutí a připomenutí minulosti, která je součástí nás všech.

Zuzana Bolehovská

Ředický borec

Sport v pravěku Již po čtvrté se předposlední říjnovou sobotu uskutečnil běžecký závod s netradičními disciplínami. Cílem této akce pro dospělé je si zaběhat, pobavit se při unikátních disciplínách a případně po závodě společně posedět u sklenky. Důležitou součástí je také zapojení starších děti do vlastního pořádání závodu, aby nám vyrostly v nadšené následovníky. Téma letošního závodu byl „Sport v pravěku“. Již před startem měli závodníci za úkol vymodelovat z keramické hlíny věrnou repliku Věstonické Venuše nebo Věstonického Venouška. Jestli se jednalo o věrné repliky nevíme (obzvláště u Věstonického Venouška, kterého nikdo předtím neviděl), ale víme jistě, že dámy popustily svoji fantazii a možná také touhy poměrně daleko. 😊 Po závodě, jako nejkrásnější výrobky zvolili diváci Venouška a Venuši od Helenky Koubkové a Michala Brandy. Ve vlastním závodě bylo mnoho pravěkých disciplín, například hod oštěpem na mamuta, lezení na strom pro med od divokých včel, střelba lukem. Nezůstali jsme nic dlužni ani pravěkému umění: závodníci měli za úkol pospojovat 70 bodů, ze kterých vznikly obrázky, které si možná kreslili naši předci v jejich jeskyních za dlouhých zimních večerů. Vlastní běh byl trasován krásnou podzimní krajinou okolo ředického rybníka a pro muže také na žernovský vrch. Pravěk nebyl samozřejmě jen o sportu, proto jsme do disciplín zařadili „pravěkou seznamku“, kde si muži vyzkoušeli, jak obtížné bylo táhnout svoji novou družku do jeskyně za vlasy. Něžné polovičky se naštěstí pravěké seznamky nemusely účastnit, alespoň si vyzkoušely z pravěkých domácích prací navlékání náhrdelníku z kostí a zubů. Díky všem, kteří se nebáli, akce se zúčastnili a s námi se tomu i zasmáli. Doufáme, že se závodníkům a divákům akce líbila, neboť to je hlavní motivací organizačního týmu…pořádat tento závod.

David Kunát

Babinec

Když jsem obdržela pozvánku na první podzimní Babinec na 1. října 2018, tak jsem netušila, co nás u Pácaltových čeká. Ano Babinec tentokrát nebyl jako tradičně na obecním úřadě, ale přímo u Libušky a Radoslava Pácaltových. Netušila jsem, že pro nás bude připraveno bohaté občerstvení, které nebylo možné zdolat ani v hojném počtu cca šestnácti usměvavých dam, ač jsme se o to snažily asi do 22 hodin. (Abyste měli představu, jak výborné občerstvení bylo, můžete vyzkoušet níže uvedený recept na makovou bábovku.) Netušila jsem, že manželé Pácaltovi vlastní bílý historický vůz značky Renault 4CV z roku 1959 a bílo-zelený Renault Prima Quatre z roku 1938, které si pan Radoslav opravil do posledního šroubečku sám. Netušila jsem, že tito šikovní manželé spolu jezdí na závody historických vozidel po celé republice a paní Libuška je ozdobou vozu i navigátorkou zároveň. Oba mají několik dobových kostýmů a ceny, které si ze závodů vozí, jsou i za tyto kostýmy, které k naleštěným vozidlům z minulých let neodmyslitelně patří. Netušila jsem, že od zakoupení vraku vozidla do prvního vyjetí na závody uplynuly desítky měsíců a pan Radoslav prožil ve své parádní dílně a

garáži tisíce hodin. A to již nyní na pana Radoslava čekají v dílně další tři vozy na renovaci. A hlavně jsem netušila, jak báječný společný koníček mohou manželé mít.

Milá Libuško a pane Radoslave, moc Vám děkujeme za úžasné pohoštění, za Vaše vyprávění o tak originální zálibě a za inspiraci v tom, jak může být skvělé mít společného netradičního koníčka – či spíše velkého benzínového koně.

A ještě jedna perlička – na bílo-zeleném autě značky Renault Prima Quatre z roku 1938 se vedle francouzské vlajky hrdě tyčí i vlajka Horních Ředic. Je úžasné, že jsou manželé Pácaltovi pyšní na obec, ve které bydlí. A věřím, že nejsou jediní.

Babinec se koná vždy první pondělí v měsíci od 18.00 h na obecním úřadě. Tak přijďte i vy, neboť každé naše setkání je v mnohém inspirující, poučné a hlavně je vždy moc milé.

Eva Hlaváčková

A malý dodatek z Občasníku č. 35 z června roku 2004….vzpomínáte?

Rekonstrukce a přestavba obecního úřadu

Demoliční práce přístavku ze 70. let minulého století byly zahájeny koncem března a během necelých 2 měsíců je možné zhlédnout obvodové zdivo budoucího objektu. V něm z důvodu přemístění hasičské zbrojnice dochází k některým změnám oproti původní projektové dokumentaci zpracované ing. arch. Jaroslavem Menšíkem.
V I. nadzemním podlaží (NP) jsou navrženy kotelna, knihovna, místnosti pro zdravotnické potřeby, pro rehabilitaci a potřebné sociální zařízení.
Ve II. NP kromě společenské místnosti přibližně pro 60 – 70 lidí vznikne kuchyně, sklad a samozřejmě sociální zázemí.
Podkroví bude využito pro 4 klubové místnosti, archiv a skladové účely.
Přístup do **II. NP a podkroví pro invalidní osoby umožní šikmá schodišťová plošina** osazena na konstrukci zábradlí schodiště. Rovněž vstup do přístavby je bezbariérový v úrovni vyrovnaného terénu.
Vzhledem k době výstavby obecního úřadu v roce 1960 dnes stav rozvodů inženýrských sítí neodpovídá současným požadavkům a předpisům požárním, bezpečnostním a hlavně hygienickým. **Nově proto bude řešeno vytápění, rozvody teplé a studené vody, kanalizace, elektroinstalace a klimatizace.** Měla by tak vzniknout budova, která bude mnohem více sloužit občanům Horních Ředic než doposud.
Věřím, že se fi. Staveko systém s.r.o. za autorského dohledu ing. arch. Menšíka podaří uvést do reality projekt, který zastupitelé obce v roce 2001 z pěti návrhů vybrali a schválili.

Ing. Jiří Kosel – starosta obce